

Nr. 17

(184)
SEPTEMBRIE 1966
Anul XIX

LA GRÛNAU

ROMÂNIA:

aur 5
argint 1
bronz 1

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE
CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

ÎN FOTOGRAFIE: VERNESCU ȘI SCIOTNIC PE TREAPTA CEA MAI ÎNALTĂ A PODIUMULUI

CAMPIONATELE EUROPENE DE ATLETISM

În imagini

STEUA

R.C. STRASBOURG

față
în față

LA UTRECHT

NATAȚIA EUROPEANĂ
A CUCERIT CEA MAI
PREȚIOASĂ
MEDALIE

După numai un an de activitate, campioni mondiali! (Vicol Calabiciov și Serghei Covaliov — canoe 2 — 1 000 m).

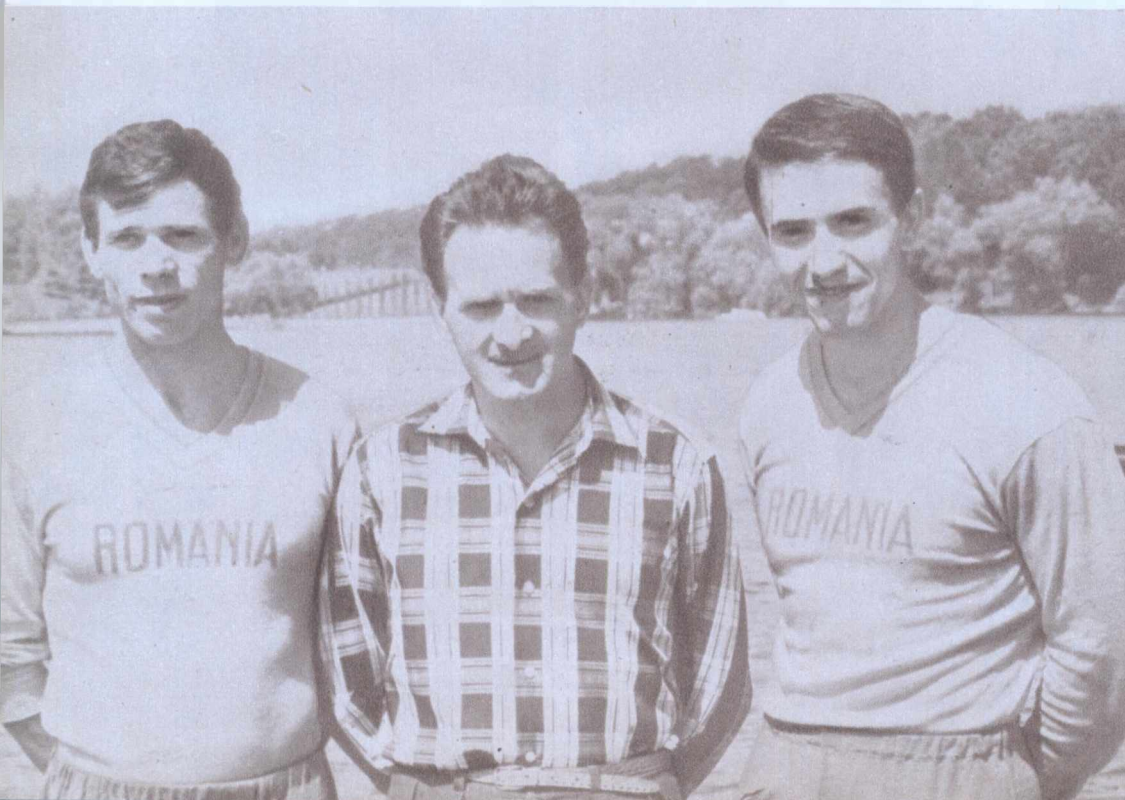
GRUNAU

ediția
a VII-a
a campionatelor
mondiale de
caiac-canoe

ROMANIA

aur 5
argint 1
bronz 1

Oameni... de aur: antrenorul emerit Radu Huțan și cei mai buni dintre elevii săi, Atanasie Sciotnic și Aurel Vernescu — dubli campioni ai lumii.

Inainte de startul primei «serii», ne-am ocupat locurile — împreună cu alți 150 de confrăți — în mica tribună rezervată presei. Scăldat în soare, cu apele neașteptat de liniștite, Grunaul era scrutat insistent de mii de priviri, de sute de binocluri.

Am pus punct pronosticurilor și am deschis programul celei de a VII-a ediții a campionatelor mondiale de caiac-canoe. Trei zile am notat rezultate, impresii, declarații, concluzii. Citeva, pentru cititorii revistei «SPORT»...

O singură surpriză în serii: favoritele probei de caiac-dublu 500 m (Esser-Breuer, din R.F. Germană) au fost descalificate. Barca era mai ușoară cu trei sute de grame! Bărcilor nu le priește... silueta.

Vom trece la finale, punctînd momentele care ni s-au părut mai interesante.

Trei echipe au dominat campionatele acestui an: U.R.S.S., România, Ungaria. Pregătire excelentă, valoare ridicată și multe... medalii.

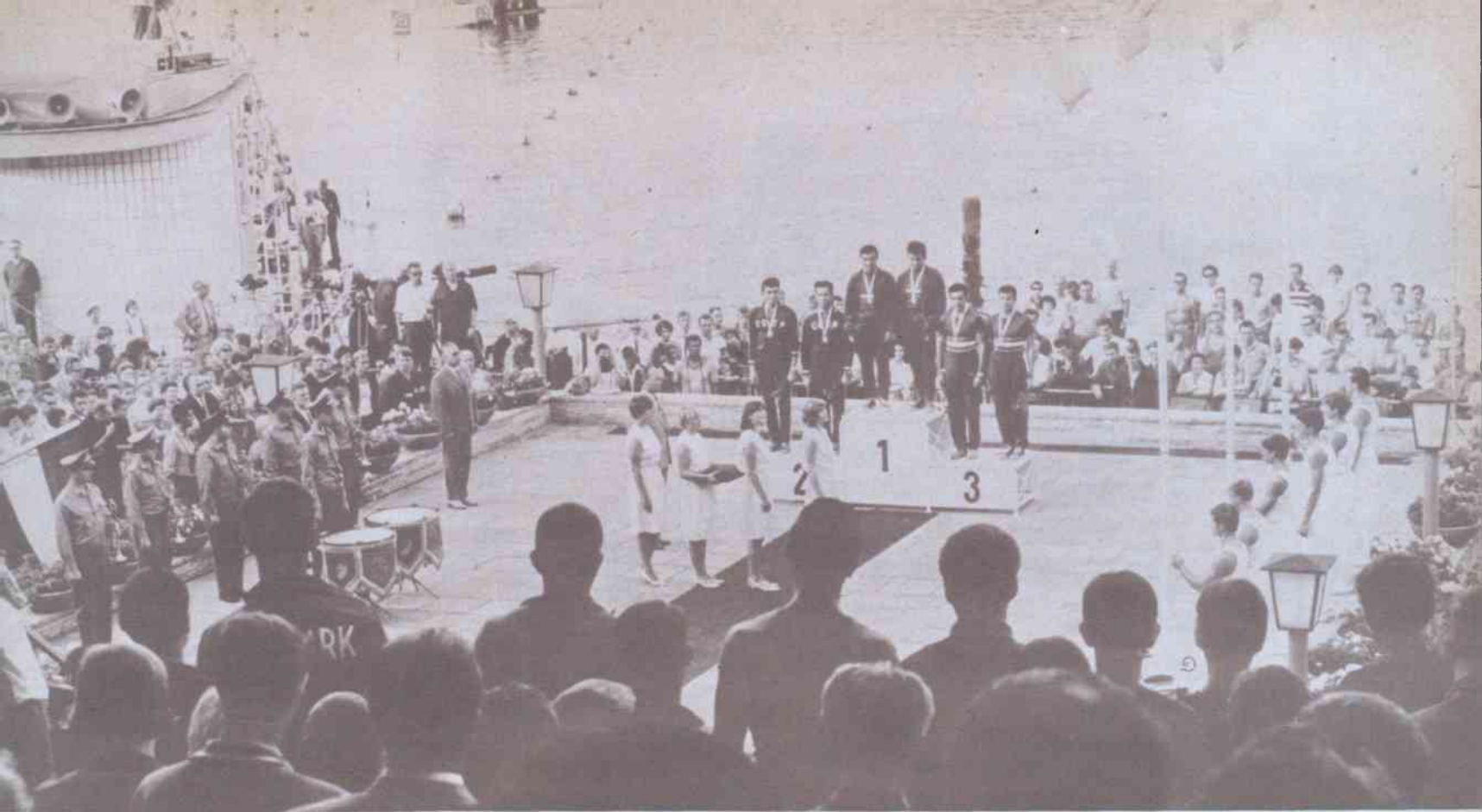
Și acum, cite ceva despre probe, despre unii campioni și despre unele surprize.

Fondul a fost dominat de sportivii unguri. 3 victorii în 5 probe: Szollosi-Fabian la K2 — 10 000 m, Mihaly Hesz la K1 — 10 000 m și, nescontat, Antal Hajba la C1 — 10 000 m.

Dar, probele de fond nu sînt cuprinse în programul Jocurilor Olimpice.

Rolf Peterson (Suedia), campionul olimpic de la Tokio, n-a putut urca mai sus de locul 4 nici la 500 m, nici la 1 000 m.

Una din marile surprize ale ediției: dubla victorie a tînărului caiacist sovietic Aleksandr Shaporenko — la K1 — 1 000 m și K2 — 1 000 m (cu Stetsenko). În proba de K4 — 1 000 m, echipajul lui Shaporenko a trebuit însă să se mulțumească cu locul III, după

«Festivitate de premiere: campioni mondiali și cîștigători ai medaliilor de aur — Petre Maxim și Aurel Simionov — România!».

cvartetul austriac, a cărui evoluție a surprins plăcut pe mulți specialiști.

Singura victorie a gazdelor — inițial așteptată de la canoistul Jurgen Eschert — a fost adusă, oarecum surprinzător, de caiacul de dublu fete (Kobuss-Ulze), clasat în serii pe locul... III.

Printre învinșii altor probe, cehoslovacul Jiri Ctvertcka — locul 5, după ce dominase sezonul internațional. Învingătorul acestei probe (C1—1 000 m), Detlef Lewe (R.F.G.), inclus și el foarte rar pe lista favoriților.

*

România a aliniat la Grunau cea mai întinerită formație. Unii din laureații de la Jajce — Ismailciuc, Iacovici, Sidorov — au rămas acasă. În locul lor, o garnitură nouă aproape necunoscută pe plan internațional. Puțin obișnuit față de alte sporturi, ne-am dus la Grunau, la cel mai puternic dintre campionatele mondiale de caiac-canoe, cu 6 debu-

tanți la C.M., cu patru tineri care au început să practice sportul anul trecut și au concurat în primele regate internaționale în... 1966. Ceva mai «bătrîni»: Aurel Vernescu (28 ani), A. Sciotnic — pescarul de la Mila 23, pe care l-a prezentat revista noastră într-unul din ultimele numere — (24 ani), M. Turcaș (24 ani), V. Calabiciov (24 ani), A. Calenic (24 ani).

Aceasta a fost prima noastră formație, care la Grunau a cucerit 5 medalii de aur. Media de vîrstă a celor 9 performeri — 24,6 ani.

Recordul echipei noastre — și al campionatelor — l-au stabilit Vernescu și Sciotnic: cîte două medalii de aur, cîte una de argint și cîte una de bronz (cu V. Nicoară și H. Ivanov).

La rugămintea multor colegi de la masa presei, am întocmit scurte biografii sportive și pentru ceilalți campioni mondiali: Petre Maxim și Aurel Simionov la canoe dublu fond, Vicol Calabiciov și Sergei Covaliov — la canoe dublu viteză, Mihai Turcaș, Dimitrie Ivanov și Anton Calenic — la

caiac 4—1 000 m. Cei mai mulți erau aproape necunoscuți ziariștilor din peste 20 de țări prezente la Grunau.

*

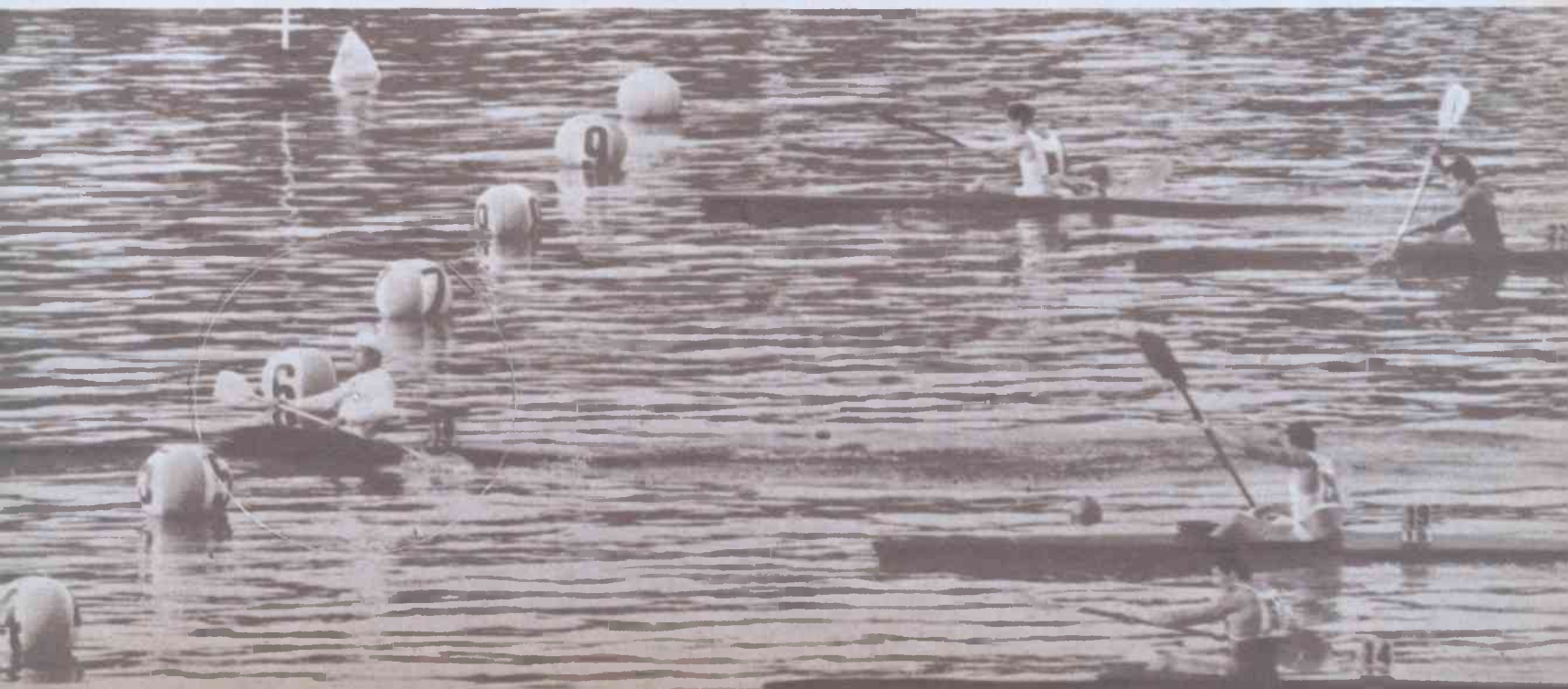
Pentru învingători, pentru toți acești tineri care — într-o întrecere sportivă de o deosebită dîrzenie și valoare tehnică — au reușit să urce podiumul premianților, toată prețuirea noastră. Lor și tehnicienilor, în frunte cu antrenorul emerit Radu Huțan, care le-a dat nu numai o excelentă pregătire, ci și o extraordinară putere de luptă și voință de a cîștiga.

Datorită lor valoarea școlii românești de caiac-canoe demonstrată în ultimul deceniu pe stadioanele de apă de la Melbourne, Duisburg, Praga, Poznan, Jajce sau Snagov a fost confirmată și la Grunau. Ștafeta marilor performanțe ale măștrilor padelei și pagaei se află, deci, în mîini bune.

*

Sînt desigur, mari, emoționante, momentele vic-

Prima medalie de aur a lui Vernescu (caiac 1 — 500 m).

Bucuria victoriei obținute la... un deget diferență! (Sciotnic, D. Ivanov, Turcaș, Calenic).

Start în finala cursei de 10 000 m canoe.

toriei. Le-am trăit și noi din plin, urmărind «maratonul» glorios al lui Vernescu și Sciotnic, admirabilul efort colectiv de voință al caiacului de 4, «bulevardele» cu care au câștigat canoeele de dublu.

Am fost însă și martorii unor tentative nereușite. Igor Lipalit n-a putut să țină cadența impusă canoștilor lumii de neegalatul Ismailciuc. Andrei Igorov a schimbat «argintul» de la Jajce cu un modest loc 5! Medaliate la întrecerile olimpice de la Sagami — argint și bronz — fetele noastre n-au atacat nici un moment vreun titlu. Și nici măcar unul din primele trei locuri. Am pierdut «teren» și la ștafetă. Încă din serii, două «motoare» n-au funcționat cu toată capacitatea lor: V. Nicoară și, mai ales, H. Ivanov, tripli campioni mondiali la Jajce. Să mai spunem de locul 13 ocupat de caiac dublu fond?

Toată lumea privește acum spre «Lago de Xochimilco», gazda viitoarelor întreceri olimpice de caiac-

canoe. Facem la fel.

Grunaul ne-a arătat că sîntem pe un drum bun, că avem la ora actuală o serie de sportivi tineri, excelent dotați, cu mari perspective de progres. Două din cele șapte probe olimpice au fost câștigate, la Grunau, de sportivii români. Una, C2—1 000 m — foarte categoric. Este bine. Dar, pentru a fi foarte bine, așa cum trebuie, sînu uităm probele în care avem de refăcut un handicap valoric. Și, în primul rînd, cele feminine. Plus, neapărat, canoeele de simplu.

Sperăm că strălucirea medaliilor de aur cucerite la «mondiale» va stimula pregătirea pentru Ciudad de Mexico și că, peste doi ani, învingătorii de la Grunau și alți tineri sportivi români vor urca din nou podiumul învingătorilor și vor primi, ca în acest august, buchete de... Apropo! Ce flori sînt mai frumoase în țara aztecilor?

**MIRCEA COSTEA
DAN GİRLEȘTEANU
Foto: PAUL ROMOSAN**

Cuplul Valentina Serghei — Ema Mihăescu-Drăgan (culoarul 4) a ocupat locul IV în finala probei de caiac dublu 500 m.

Budapesta -

CAMPIONATUL SURPRIZELOR

Mihaela Peneș (56,94 m) — și-a confirmat valoarea, obținând medalia de argint.

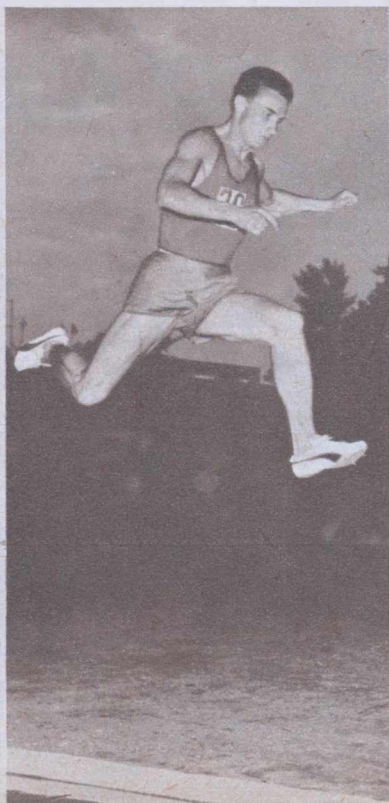
Poate că niciodată un campionat european de atletism nu a fost așteptat cu atita nerăbdare ca cel de la Budapesta. Fiind la jumătatea drumului dintre Tokio și Mexic, campionatele europene de atletism au fost cel mai bun prilej pentru o primă confruntare a valorilor atletismului european; din acest punct de vedere, campionatul și-a atins pe deplin scopul, dând prilejul unui număr de aproape 1 000 de atleți din 30 țări să-și verifice potențialul cantitativ și calitativ. Dacă cantitativ, datorită numărului foarte mare de concurenți — record de participare și de țări participante — campionatul a înregistrat un succes deplin, din punct de vedere calitativ nu s-au realizat așteptările. Astfel, nu s-a înregistrat nici un record mondial sau european, numărul recordurilor naționale nu a fost prea ridicat.

R.D. GERMANĂ — REVELAȚIA ÎNTRECERILOR. Pentru prima oară atleții germani au participat separat, ceea ce a făcut ca la majoritatea probelor să concureze cîte 8. Înaintea campionatului, toate pronosticurile privind echipa care va cuceri cele mai multe medalii de aur indicau de departe ca favorită echipa U.R.S.S. Pe teren lucrurile au fost, însă, înfirmate, deoarece, pe de o parte atleții sovietici s-au comportat mult mai slab ca la alte campionate, iar pe de altă parte, echipa R.D.G., concurînd peste așteptări, a reușit să cucerească cel mai mare număr de medalii de aur: 8. Excelent s-au comportat și atleții polonezi (7 titluri) și cel din R.F. Germană, care au cucerit la total cel mai mare număr de medalii (aur, argint și bronz) la un loc: 21.

SURPRIZELE — SENZAȚIA CAMPIONATULUI. După Jocurile Olimpice de la Tokio înregistrăm un mare număr de recordmani mondiali și campioni olimpici anteriori care fuseseră învinși. Budapesta nu s-a dezmințit din acest punct de vedere, ba din contra surprizele au fost în număr atît de mare, încît devenise o surpriză victoria unui favorit. Numai astfel ne putem explica faptul că după primele 3 zile de întreceri nici un favorit nu câștigase, iar numărul marilor performeri, celebrițai ale atletismului mondial, recordmani mondiali, campioni olimpici plecaseră steagul în fața unor atleți cu rezultate inferioare.

Oare cine și-ar fi putut închipui că Danek, Roelants, Badenski, Skvortov, Schmidt, Zsivorski vor fi învinși atît de categoric, ca să nu amintim de unii atleți ale căror nume rostite înaintea campionatelor nu s-ar fi putut asocia în niciun caz cu titlul european: Madubost, Stoikovski, Thorith, Hmelkova etc. Dar lista surprizelor este atît de mare, încît aproape rămîi surprins cum în aceasta avalanșă de nepevazut, cuceresc titlul de campioni favoriți ca Hamuck,

Vamos a realizat două noi recorduri la 3 000 m obstacole (ultimul: 8:34,0), dar s-a clasat pe locul 7.

Ottoz, Frinoli, Nordwik, Varju, Kirszenstein, Moltke, Balzer. Aceasta ne-a dovedit, o dată în plus, că un mare concurs athletic rămîne o întrecere foarte deschisă și că întotdeauna, în asemenea întreceri, atleții mai slab cotați întrec pe marii campioni care de multe ori nici măcar nu reușesc să treacă de calificări (de ex. Ghenadi Bliznetov la prăjină, ștafeta de 4 x 100 m a Poloniei, Siegfried Hermann, la 5 000 m etc.).

PERFORMERI. Indiscutabil, performera nr. 1 a acestei ediții a fost atleta poloneză Irena Kirszenstein, câștigătoare a 3 titluri (200 m, lungime 4 x 100 m) și locul 2 la 100 m. Dintre câștigătorii celorlalte probe, performanțe de mare valoare au realizat Victor Kudinski la 3 000 m obstacole, Vera Hmelkova la 400 și Vera Nikolici la 800 m femei, Roberto Frinoli la 400 m garduri, Marion Lutge la sulță, Jurgen Haase la 10 000 m, Gheorghii Stoikovski la triplu-salt etc.

TACTICA, ROL DOMINANT. S-a acordat o importanță decisivă folosirii celei mai adecvate tactici, în funcție de adversar. Am văzut trenă de cursă mai slabă, convenabilă pentru cei ce posedau un puternic sprint final (Tummler, Jazy, Norpoth, Haase), trenă rapidă pentru cei care nu posedau un sprint final deosebit (Nikolici, Roelants, Mecser), concentrarea pentru obținerea celei mai bune performanțe din prima sau a doua încercare în vederea producerii unui șoc psihologic asupra adversarului (Klim, Stoikovski, Varju), sau din ultimele încercări (Kirszenstein, Lutge, Davies). Ca la orice mare concurs athletic, locul a jucat rolul dominant și nu performanța, dar dacă pentru obținerea locului era necesară o performanță de valoare, atunci s-a încercat totul pentru realizarea ei.

PROBELE DE CONCURS. Sprintul a fost dominat de atleții polonezi, care s-au impus în 6 din cele 8 probe de viteză, inclusiv ștafetele. Succesul lor deosebit se datorește nu numai valorii extraordinare a unor atleți, ci mai ales pregătirii efectuate și ridicării unor elemente foarte dotate, care au realizat performanțe înalte. Francezii au cucerit celelalte 2 titluri, din care cel de la 4 x 100 m bărbați a fost un model de virtuozitate în tehnica schimburilor.

În probele de semifond bărbați, atleții germani s-au impus atît la 800 cit și la 1 500 m. Revenirea lui Matusevski, campion european în 1962, a fost o mare surpriză, el întrecîndu-l pe proaspătul recordman european Kemper. Tummler își datorește victoria la 1500 m trenă impuse de Norpoth și sprintului său final, care i-a permis să-l depășească pe Jazy. Acesta însă, s-a revanșat la 5 000 m, câștigînd lejer în fața unui Norpoth care a depus armele fără luptă, asigurîndu-și locul 2.

Jurgen Haase s-a impus la 10 000 m printr-un sprint final de 500 m, căruia nu i-a rezistat Mecser. Roelants, după un început care lăsa să se întrevadă că va câștiga ușor, a avut o criză de ficat și a ocupat abia locul 8. Probele de marș și maraton, desfășurate în afara stadionului, au prilejuit dispute strînse, câștigătorii fiind, cu excepția celui de la maraton, scontați.

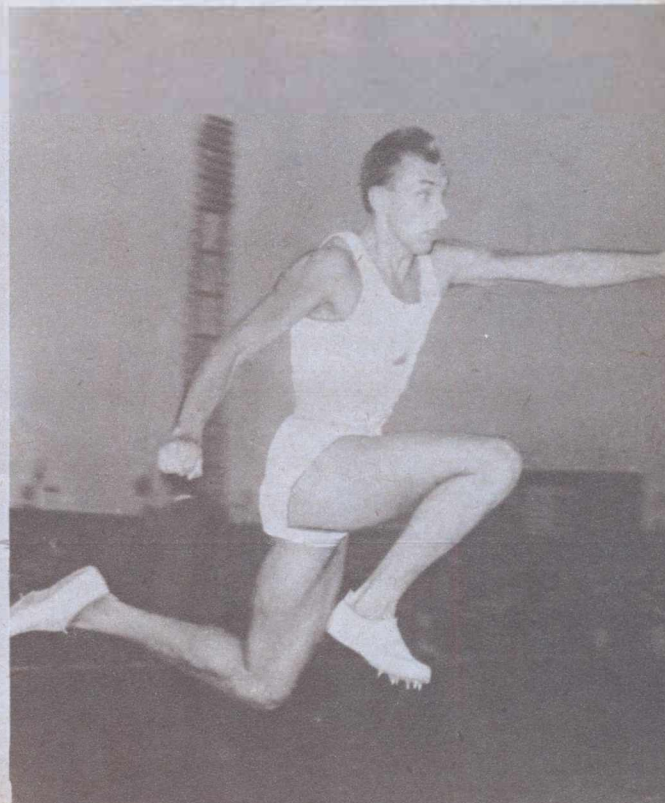
Eddy Ottoz a câștigat de o manieră impresionantă, cursa de 110 m garduri nelăsînd nici o speranță adversarilor. Este singurul alergător care se poate întrece cu americanii pe această distanță. Compatriotul său Frinoli a continuat seria titlurilor pe distanța de 400 m garduri, preluată de la Salvatore Morale, câștigînd mai ușor decît era de așteptat.

Gaston Roelants a pierdut titlul de campion la 3 000 m obstacole. Și aceasta, pentru că a alergat mult prea tare în serie, în timp ce Kudinski și-a menajat forțele în cealaltă serie, alergînd exact cit i-a trebuit ca să câștige. Astfel că în finală, în timp ce Roelants, Morozov, Vamos și Persson, care realizaseră în seria I timpuri sub 8:35,0, erau deja obosiți, Kudinski, Kurian, Texereau alergau foarte ușor.

Absența lui Brumel, regretată de toți, a dus la scăderea în ritm vertiginos a performanțelor în această probă. Favoritul tuturor, Skvortov, a cedat în fața a doi francezi foarte bătaioși, dar care nu au reușit decît 2,12 — cifră modestă pentru un campion european la înălțime în 1966.

Wolfgang Nordvig s-a dovedit că este cel mai constant săritor european și că recordul european se află în mîini bune. Victoria lui a fost obținută cu dificultate, avînd în Papanicolau și D'Encausse doi săritori de mare talent.

Șerban Ciocină, nou record la triplu (16,42 m) a întîlnit, de asemenea, adversari foarte valoroși.

Irena Kirszenstein — Ewa Klobukowska — cel mai rapid cuplu al atletismului feminin european. Irena rupe firul de sosire

Ter Ovanesian a fost din nou învins, iar Lynn Davies a câștigat din nou, și în aceleași condiții atmosferice ca și la Tokio: ploaie, vânt, frig. S-ar părea că în condiții atmosferice grele, Davies se simte în largul său.

Săritorul de triplu Josef Schmidt a pierdut primul său mare concurs din ultimii 8 ani, deși putea tot atît de bine să-l câștige și pe acesta și încă foarte ușor. Unele inexactități la elan, inadmisibile la un atlet cu experiența sa, ca și o săritură de 16,45 m fără prag l-au situat tocmai pe locul 5! Stoikovski a prins o săritură — norocoasă — am putea spune — dar... cea mai lungă...

Vilmos Varju a fost singurul atlet maghiar care a confirmat speranțele supporterilor săi, și încă din prima încercare.

Primele 3 locuri la disc, atît la bărbați cît și la femei, au revenit atleților germani. Se pare că în afara gabaritului pe care îl au atleții respectivi, antrenorii germani au și o eficace metodă de pregătire. Înfrîngerea lui Danek — indiscutabil cea mai mare surpriză a acestor campionate — a demonstrat că pregătirea psihologică poate fi de multe ori hotărîtoare în obținerea victoriei.

Ianis Lusia și-a reînnoit victoria din 1962 de la aruncarea suliței. Pentru prima oară după mulți ani, același atlet câștigă două mari concursuri de suliță consecutiv.

La aruncarea ciocanului, Romuald Klim, amintindu-și că este campion olimpic, a adăugat și titlul de campion european, și aceasta în dauna favoritului Gyula Zsivotski, recordmanul mondial al probei. Decatloniștii germani au ocupat în serie primele locuri, dovedind o supremație incontestabilă. Este urmarea acțiunii de atragere a juniorilor și tineretului spre poliathlon, ceea ce face ca la concursurile de decatlon din R.F.G. sau R.D.G. să participe peste 100 de atleți!!

Semiîfondul feminin a revenit unor atlete foarte tinere. Cehoslovaca Hmelkova la 400 m și iugoslava Nikolică la 800 m vor face cu siguranță să se vorbească de ele si în

Lusia (U.R.S.S.), pentru a doua oară consecutiv campion european (84,48).

viitor. Hmelkova, posesoarea unui sprint final care le-a lăsat parcă pe loc pe celelalte, poate doborî recordul european. Nikolică a condus întreaga cursă, imprimînd tempoul care i-a convenit cel mai bine.

După o absență de un an de pe pista de atletism, campioana olimpică în proba de 80 m garduri, Karin Balzer, a revenit și a... câștigat și titlul de campioană europeană. Primele patru clasate au realizat același timp (10,7).

Cencik a cucerit — prin neparticiparea Iolande Balaz — un nesperat titlu de campioană europeană. Kirszenstein, datorită excepționalei sale viteze, s-a impus și la săritura în lungime, de data aceasta dovedind și o constanță remarcabilă. Gummel și Spielberg la aruncarea greutății, respectiv a discului, au obținut două victorii facilitate într-o oarecare măsură de ne reprezentarea — pe motive familiale — a Tamarai Press la concurs.

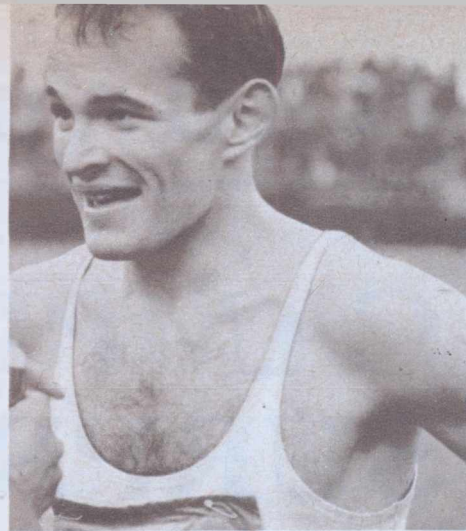
După ce în calificări reușise 59,70, Marion Luttge a reușit și în finală cea mai bună aruncare. Trebuie să menționăm că arbitrajul a fost mai mult decît îngăduitor cu aruncarea lui Luttge, care nu era reglementară.

Pentru aceleași motive ca și sora ei, a lipsit Irina Press. Titlul la pentatlon a fost foarte disputat — între locul 1 și 5 fiind numai 83 de puncte diferență.

ATLEȚII NOSTRI. Zamfirescu s-a comportat relativ bine atît la 100 m, unde în semifinale, deși eliminat, a întrecut doi alergători cunoscuți de 10,2 sec., dar mai ales la 200, unde, tot în semifinale, l-a întrecut pe recordmanul Europei Sergio Ottolina, care deține 20,4 sec. La 10 000 m Mustățea a încercat să realizeze un timp valoros, dar lipsa formei din lunile mai-iunie l-a împiedicat. Barabaș a abandonat după ce ne dăduse speranțe, la un moment dat, că va putea îmbunătăși recordul. Păcat...

Zoltan Vamoș este marele învins. Dacă nu ar fi avut neșansa seriei I, cu rezultatele ei foarte valoroase, Zoltan ar fi fost probabil medaliat. Oricum, comportarea sa a

Madubost (Franța), succesorul neașteptat al lui Brumel (2,12 m) — o foarte mare surpriză!

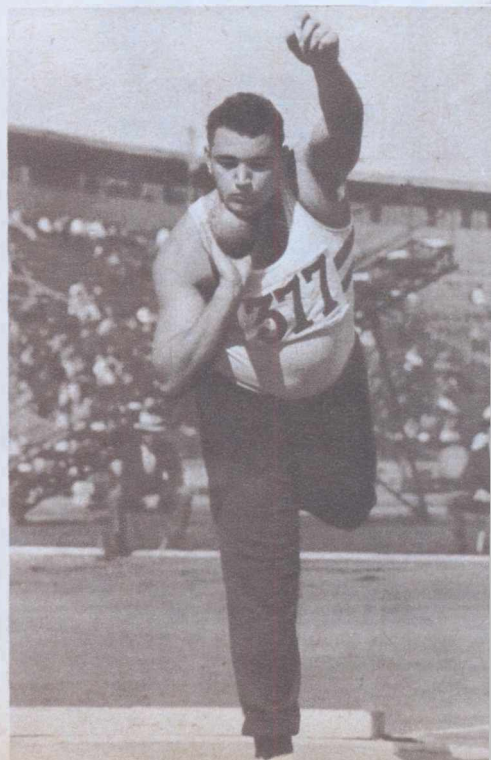

Maniak (Polonia), campionul la 100 m.

Bamuck (aur la 200 m, argint la 100 și co-autor al victoriei franceze la 4 x 100 m).

Maghiarul Varju (19,43 m) a confirmat victoria de acum 4 ani de la Belgrad.

CAMPIONII EUROPENI DE ATLETISM PE ANUL 1966

BĂRBATI

100 m	— W. Maniak (Polonia): 10,5 (10,4)
200 m	— R. Bambuck (Franta): 20,9 (20,7)
400 m	— J. Gredzinski (Polonia): 46,0 (45,9)
800 m	— M. Matuschewski (R.D.G.): 1:45,9 (1:50,5)
1 500 m	— B. Tummler (R.F.G.): 3:41,9 (3:40,9)
5 000 m	— M. Jazy (Franta): 13:42,8 (14:00,6)
10 000 m	— J. Haase (R.D.G.): 28:26,0 (28:54,0)
Maraton	— J. Hogan (Anglia): 2h 20:04,6 (2h 23:18,8)
20 km mars	— D. Lindner (R.D.G.): 1h 29:25,0 (1h 35:54,8)
50 km mars	— A. Pamich (Italia): 4h 18:42,2 (4h 18:46,6)
110 m.g.	— E. Ottoz (Italia): 13,7 (13,8)
400 m.g.	— R. Frinolli (Italia): 49,8 (49,2)
3 000 m obstacole	— V. Kudinski (U.R.S.S.): 8:26,6 (8:32,6)
Lungime	— L. Davies (Anglia): 7,98 m (8,19 m)
Înăltime	— J. Madubost (Franta): 2,12 m (2,21 m)
Triplu salt	— G. Stoikowski (Bulgaria): 16,67 m (16,55 m)
Prăjină	— W. Nordwig (R.D.G.): 5,10 m (4,80 m)
Greutate	— V. Varju (Ungaria): 19,43 m (19,02 m)
Disc	— D. Thorith (R.D.G.): 57,42 m (57,11 m)
Sulită	— I. Lusic (U.R.S.S.): 84,48 m (82,04 m)
Ciocan	— R. Klim (U.R.S.S.): 70,02 m (69,64 m)
Decatlon	— W. Moltke (R.F.G.): 7 740 p. (8 026 p.)
4×100 m	— Franta: 39,4 (39,5)
4×400 m	— Polonia: 3:04,5 (3:05,8)

FEMEI

100 m	— E. Klobukovska (Polonia): 11,5 (11,3)
200 m	— I. Kirszenstein (Polonia): 23,1 (23,5)
400 m	— A. Hmelkova (Cehoslovacia): 52,9 (53,4)
800 m	— V. Nikolici (Iugoslavia): 2:02,8 (2:02,8)
80 m.g.	— K. Balzer (R.D.G.): 10,7 (10,6)
Înăltime	— T. Cencik (U.R.S.S.): 1,75 m (1,83 m)
Lungime	— I. Kirszenstein (Polonia): 6,55 (6,36 m)
Greutate	— N. Cijova (U.R.S.S.): 17,22 m (18,55 m)
Disc	— C. Spielberg (R.D.G.): 57,76 m (56,91 m)
Sulită	— M. Lüttge (R.D.G.): 58,74 m (54,93 m)
Pentatlon	— V. Tihomirova (U.R.S.S.): 4 787 p. (4 833 p.)
4×100 m	— Polonia: 44,4 (44,5)

) În paranteză sînt trecute performanțele obținute la editia anterioară a C.E. de la Belgrad din 1962.

Michel Jazy (Franta) a obținut o meritată victorie la 5 000 m (13:42,8).

fost foarte bună atât în serie cit și în finală, el îmbunătățind de două ori recordul republican.

În calificările probei de triplu salt, Ciocină a realizat un valoros record republican din a treia încercare, cu 16,42, fără să atingă pragul! (Săritura era de 16,62 m). În finală nu a mai reeditat performanța, clasându-se pe locul 7.

La primul lor mare concurs, Sărucaș și Samungi au ratat ocazia de a fi finaliști. În calificările probei de ciocan Gheorghhe Costache și-a îmbunătățit recordul personal. În finală nu putea obține un loc mai bun, toți adversarii avînd rezultate peste 66 m.

Ioana Petrescu a clacat în semifinale. Dintre alergătoarele de 800 m, o bună comportare a avut-o Ileana Silai, care a concurat curajos, nu s-a lăsat intimidată de performanțele adversarelor și a fost foarte bătăioasă.

Ana Sălăjan s-a clasat în finală pe locul 8. Toate cele clasele înaintea ei au performanțe superioare celui mai bun rezultat al său din acest an.

Ne-am așteptat la mai mult de la Erica Stoescu, care începuse foarte bine acest sezon. Elena Vintilă, ca și Marilena Ciurea, la primul lor concurs de amplasare, au ratat ocazia de a se impune. Vintilă a avut o săritură de circa 6,20 la lungime în cadrul pentatlonului, iar prima aruncare a Marilenei Ciurea la sulită (51 m) a fost interpretată de arbitru ca nereglementară, ceea ce a făcut-o să nu se califice în finală.

Ne amintim că la Tokio Viorica Viscopoleanu a ratat locul 3, iar acum, același loc l-a pierdut la centimetri, deși se afla pe acest loc pînă aproape de sfîrșitul probei. Locul 5 este destul de valoros, printre învinse figurînd și actuala recordmană mondială Mary Rand.

Mulți s-au așteptat poate ca Mihaela Penes să câștige. Ea nu a fost departe. De fapt ea este învingătoarea legală, dar arbitrul a acordat aruncare reușită unei încercări a lui Lüttge care nu lăsase urmă, încercare cu care a câștigat de

Vera Nikolici (Iugoslavia), cea mai bună demifondistă europeană.

Pamich (Italia) reeditează victoriile de la Belgrad și Tokio în proba de 50 km mars.

Tummler (R.F.G.), campion la 1 500 m.

Reeditarea podiumului olimpic de la Tokio la «ciocan»: 1. Klim (70,02—U.R.S.S.), 2. Zsvotski (Ungaria), 3. Beyer (R.F.G.).

altfel, Mihaela ocupînd locul II într-o companie din care făceau parte, printre altele, fosta campioană olimpică și recordmană mondială Elvira Ozolina și actuala recordmană Elena Gorceakova.

MOMENTUL BALAȘ. Un accident la piciorul de bătaie — tendinită în formă acută — a pus-o pe «Ioli» în imposibilitate de a se antrena în ultimele săptămîni. Ea a vrut totuși să participe, dar medicii au oprit-o, existînd pericolul iminent al unei rupturi de tendon.

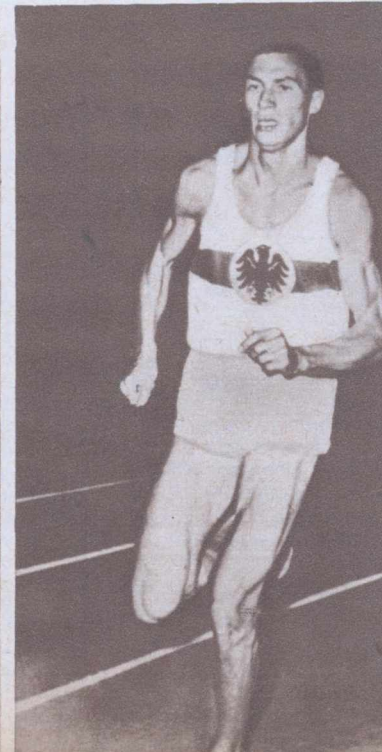
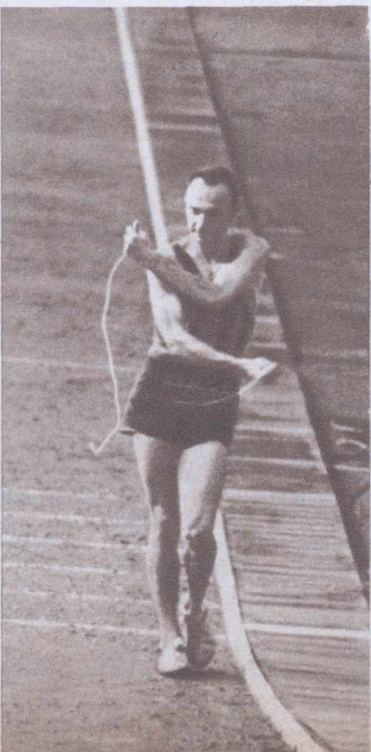
Cunoaștem cu toții puterea de sacrificiu a Iolande. În 1963, la Balcaniada de la Sofia, ea a concurat cu mîna în gips, la concursul preolimpic de la Tokio, în 1964, a sărit cu novocaină, avînd entorsă, la meciul cu Polonia din 1962, de asemenea novocaină în genunchi. Și atunci doctorii s-au opus ca ea să sară, dar de fiecare dată, «Ioli» a învins accidentul și durerea printr-un efort de voință remarcabil. De data aceasta, din cauza durerilor, Iolanda nu putea să se ridice nici pe vîrf. Și astfel, spre regretul ei, al nostru, al spectatorilor și ziariștilor, am urmărit cum proba care i-a adus celebritatea se câștigă cu o performanță pe care «Ioli» o realizase la antrenament cu ean redus. Sigur că «Ioli» va trece peste acest accident și va reuși iarăși salturile care au consacrat-o drept ca cea mai mare săritoare a tuturor timpurilor. Ii urăm grabnică însănătoșire.

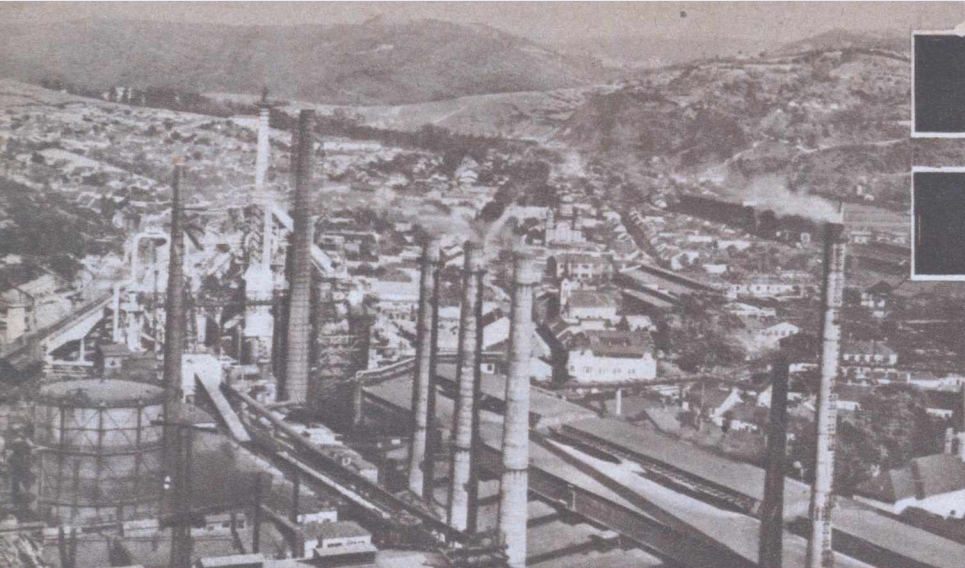
VALOAREA DE ANSAMBLU PE NAȚIUNI. S-au detașat în mod incontestabil cei 5 mari ai atletismului european: R.D.G., Polonia, U.R.S.S., R.F.G., Franța. Ungaria, ca țară gazdă, a sperat mai mult, dar nu a câștigat decît o medalie de aur din cele 5 oarecum scontate. Italia cu 3 medalii de aur și alți finaliști, se menține în plutonul echipelor europene fruntașe, ca și Cehoslovacia.

În regres Anglia, Finlanda, Suedia. În special Anglia, în ultimii doi ani.

NICULAE MĂRĂȘESCU

P.S. Despre comportarea slabă a atleților noștri, într-un număr viitor.

Sportului de masă, nota 10

Doru Glăvan, instructor organizatoric la Clubul sportiv muncitoresc Reșița, are 20 de ani. Este un tânăr de statură mijlocie, blond, cu ochi vioi. De aproape doi ani se ocupă de activitatea sportivă de masă din cadrul Combinatului siderurgic și al uzinei constructoare de mașini din Reșița. Muncă de răspundere. Astfel a apreciat-o și tinărul instructor și, ca să facă față marii încredere ce i s-a acordat, n-a precupețit nici un efort. Numai așa se explică cum de a reușit și reușește Glăvan să facă față multiplelor probleme ridicate zilnic de sportivii celor două importante unități. Și cite nu sînt! Doar două cifre vă vor edifica. Combinatul siderurgic și Uzina constructoare de mașini cuprind 28 de asociații sportive (fiecare, cu cite 4—5 sau chiar mai multe

grupe sportive) cu un total de 13 888 de membri UCFS.

În cele două mari unități, Doru Glăvan este ca acasă. Îl cunosc toți și îi cunoaște pe toți. La fiecare pas se oprește, întreabă, discută și notează problemele de rezolvat. Ne-am convins de eficiența activității lui în urma vizitei noastre prin marile hale ale combinatului și ale uzinei, vizită în care instructorul ne-a fost ghid. Pentru felul cum știe și reușește să-și îndeplinească sarcinile, felicităm ghidul, dar și mai mult îi felicităm pentru activitatea și roadele muncii lor pe cei peste 250 de instructori sportivi voluntari ai combinatului și ai uzinei. Îi felicităm pe iubitorii sportului din «Cetatea de foc». Tuturora sportul le este prieten și afirmația nu conține nici o exagerare.

La Reșița sportul de masă se bucură de toate drepturile.

Nu vom aminti de succesele pe linie sportivă obținute aici în anii trecuți. Ele sînt deosebit de importante. Vă vom relata doar cîteva aspecte ale ultimelor victorii. Anul acesta, la prima etapă a Spartachiadei de vară au participat 8212 muncitori. Campionatul asociației sportive a devenit atît de îndrăgit încît pauzele între un campionat și altul sînt astăzi de neconceput. La fotbal, la volei, la handbal întrecerile se țin lanț. Dornici să-și măsoare forțele, de data aceasta și în întreceri inter-echipe de producție, începînd cu anul în curs, muncitorii reșițeni au inaugurat «Cupele»: a laminoristului, a oțelarului, a furnalistului, a dizelistului, a lăcătușului, a strun-

garului. Dar și acțiunile turistice sînt mult apreciate. Asociațiile sportive, în colaborare cu organizațiile U.T.C. și agenția Oficiului Național de Turism, organizează aproape săptămînal ieșiri cu efective între 1500 și 2000 muncitori. Frumoasele împrejurimi ale Reșiței, cu obiective de mare atracție, ca de pildă barajul Văliug, cheile Prolas, peștera Comarnic, lacul Buhui, complexul Semenic, oferă muncitorilor uzinei și ai combinatului prilej de încîntare, de destindere și de noi și noi dispute sportive.

Cînd i-am vizitat pe harnicii muncitori ai Cetății de foc, i-am găsit disputîndu-și înțietatea în cadrul competițiilor închinete aniversării eliberării țării de sub jugul fascist, zilei de 23 AUGUST. Fi-

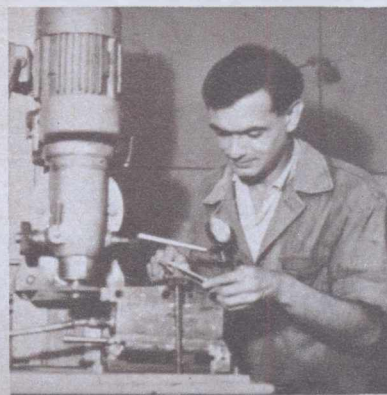
Polisportivul secției

La 18 ani, Victor Judea, lăcătuș aparataje în secția Mașini electrice, este deosebit de apreciat de muncitorii și sportivii reșițeni. Proaspăt absolvent al școlii profesionale, Judea este elev în clasa a X-a, la liceul seral, și frecventează zilnic sala de gimnastică unde după-amiezile, o oră-două, îl poți găsi antrenîndu-se. Este plin de viașie și are alina energie încit, colegii de secție și prietenii îl numesc zvirlugă.

Victor Judea practică gimnastica din anul 1959, sub îndrumarea antrenorului Andrei Cherecheș. Împreună cu echipa, el a cucerit în 1965 locul I pe țară în finala de gimnastică a școlilor sportive de elevi, iar acum aspiră la noi performanțe. Posesor al gradelor 1 și 2 ale Insignei de polisportiv, Victor face parte din echipa de fotbal a secției și este nelipsit de la întrecerile de handbal și tenis de masă. Un vrednic muncitor, polisportiv 22 carate.

Pasiunea tinereții

Pe unul din cei peste 250 de instructori sportivi voluntari din rândurile muncitorilor reșițeni îl poți vedea în ilustrația alăturată. Este lăcătușul Anton Radovan. Are 28 de ani și este secretar al asociației sportive Mașini electrice. Secretar al asociației sportive a fost numit în luna ianuarie a acestui an, «legalizîndu-se» astfel o bine cunoscută stare de fapt. Cine altul dacă nu Radovan era apreciat de către toți muncitorii ca motor al activității sportive din cadrul asociației? Fără să fi avut vreo funcție oficială, pe Radovan îl puteai găsi mai întotdeauna acolo unde era vreo întrecere a sportivilor secției sau unde se discutau probleme de sport. Marea pasiune pentru sport din anii «tinereții» nu-l lăsa să stea deoparte. Trei ani a jucat fotbal în echipa de juniori a clubului Metalul. Acum, ca secretar al asociației sportive, preocupările lui organizatorice s-au extins, iar munca ce o desfășoară este deosebit de fructuoasă.

nalele competițiilor de volei, de fotbal, de handbal, ale întrecerilor atletice, ale disputelor de șah și de tir s-au bucurat de atenția unui mare număr de muncitori din cadrul celor două importante unități. Victor Bonțea, șef de echipă în secția mașini electrice și căpitanul echipei de handbal a asociației a pregătit finaliștilor acestei competiții o surpriză. Este vorba de câteva splendide statuete turnate în metal (atleți, handbaliști etc.). Acestea au fost decernate învingătorilor, pe discipline, împreună cu fanioanele miniaturale pregătite în mod special de către club.

Deși despre frumoasa activitate sportivă de masă a muncitorilor reșițeni ar mai fi multe de spus, încheiem aici însemnările noastre, adresând urări de neîntrerupte succese tuturor sportivilor Cetății de foc.

G. ȘTEFĂNESCU

Pe teren, reprezentativele de volei ale secțiilor boghiuri (tricoturi cu dungi orizontale) și lăcătuși (dungi verticale) luptă pentru victorie în campionatul asociației Hala nouă. Rezultat final: 3-2

O fază spectaculoasă. Protagonisti? Secția electrică și secția mecanică, care își dispută înțietatea în campionatul asociației sportive mecanic-energetic. Rezultat final: 2-2

Foto: TEODOR ROIBU

Sărbătoare sportivă

LA PUTINEIU—GIURGIU

Bogăție la Putineiu, într-o duminică, pe coordonatele sportului de masă. Repertoriul: atletism, volei, handbal, fotbal, ciclism, gimnastică, lupte greco-romane și libere, jocuri distractive, cintece și dansuri. Distribuția: sportive și sportivi din Gogoșari, Drăghiceanu, Izvoru, Vieru, Hodivoaia, Vedea, Uzunu, Călugăreni, Sfintu Gheorghe, Băneasa, Giurgiu și Putineiu, citeva sute. Direcția de scenă: Consiliul regional UCFS, Consiliul raional UCFS, CAP Putineiu (Gheorghe Ștefănescu — vicepreședintele cooperativei agricole), profesori de educație fizică (Grigore Mirea — Vedea, Ștefan Meclea — Malu, Gheorghe Bărâscu — Găujani, Ion Ștefcu — Uzunu, Nicolae Nedelcu — Putineiu).

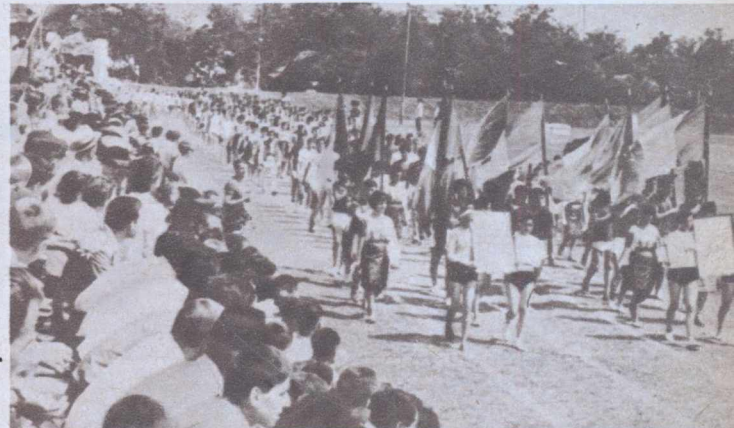
Bogăție la Putineiu, într-o duminică, pe coordonatele sportului de masă. Oamenii din comună, neobișnuți cu o asemenea bogăție, nu au umplut chiar de la prima oră tribunele zidite ale stadionului. Prea mult se obișnuiseră cu bălăriile care acopereau pista de alergări și chiar... gazonul. Dar cind au aflat ce se petrece la stadion, cu toții într-acolo. Bălăriile de ani și ani au fost curățate în citeva ore, pe pista pe care ani și ani n-a călcat picior de atlet se întreceau zeci de fete și de băieți, pe gazonul tuns proaspăt — lume ca niciodată: ansambluri de gimnastică, exerciții cuprinzând salturi simple, duble și chiar triple, cum vezi numai la maestri. Cite lucruri frumoase se pot face pe stadionul acesta! Nici prin minte nu ne-ar fi trecut că se pot face toate astea! — gindeau în sinea lor oamenii, și-i aplaudau, și-i încurajau pe sportivi.

Bogăție la Putineiu, într-o duminică, pe coordonatele sportului de masă. Dar, epilogul actului sportiv a fost neașteptat: nici unul din flăcăi nu a reușit să ajungă pină în virful stîlpului uns cu grăsime, unde atirna un cocos viu, alb, cu o creastă roșie, o splendoare.

Faceți și mai mult sport, oameni din Putineiu, și vă asigurăm că la următoarea sărbătoare sportivă trîmbițașul cel alb și cu creasta roșie nu va mai scăpa!

H. POPLĂCEANU

Fotografiile redau aspecte de la duminica cultural-sportivă din comuna Putineiu (raionul Giurgiu).

PROGRESUL joacă fără complexe...

...Cel puțin așa au demonstrat-o primele trei etape.

În prima, într-un joc de $\times 2$ cu Dinamo Pitești, revelația campionatului trecut, Progresul a obținut ambele puncte. Într-a doua, la Cluj, cu șanse de domeniul lui 10%, bucuștenii au obținut din nou victoria. În sfârșit, în a treia, împotriva unui alt mare favorit, (Rapid), echipa lui Mateianu a fost egalată... din 11 m.

Să fie doar un fericit concurs de împrejurări? Foarte puțin probabil. Lipsa de complexe a Progresului, care s-a transformat într-o evoluție peste așteptări și... cinci puncte din șase posibile are o altă sursă. O sursă psihologică, pe care Viorel Mateianu ne-o dezvăluie în câteva cuvinte:

«În preajma campionatului aveam perspectiva întăririi lotului nostru cu cel puțin patru jucători. Dar acest lucru nu s-a putut realiza. Cel puțin pînă acum. Vrînd-nevrînd, am început să «tragem» cu echipa din B. Acest lucru ne-a mobilizat cum nici nu mi-aș fi putut închipui. Rezultatele primelor trei etape se datorează în primul rînd elanului cu care am pornit la drum. Un exemplu: «bătrînii» noștri, Mafteuță și Oaidă au jucat tinerește, depunînd mari eforturi. Bineînțeles că elanul și, în general, atmosfera de ECHIPĂ n-au putut face totul. Organizarea jocului este meritul antrenorilor Moldoveanu și Știrbei, care nu au căutat formule din cărți ci au ținut seama exclusiv de posibilitățile echipei. Dacă mai adaug că Mîndru a fost... Mîndru, iar tinerii fundași centrali Măndoiu și Peteanu (mai ales) sînt în ...progres, startul bun este explicabil.»

Deci, Progresul a început fără complexe. Explicația furnizată de Mateianu este perfect valabilă. Ea atrage atenția asupra faptului că echipele noastre au deseori resurse psihice latente, pe care doar conjunctura le scoate la iveală. Să nu uităm că anul trecut, Petrolul, într-o situație asemănătoare — păstrînd proporțiile — a început cu aceeași lipsă de complexe, iar rezultatele s-au văzut. Pe de altă parte, însă, Progresul are de învățat și din evoluția ulterioară a campionilor. Lipsa de complexe a petroliștilor s-a transformat — după cucerirea tricourilor — într-un complex de superioritate, iar rezultatele s-au văzut la startul actualului campionat.

Cam atît despre frumosul start al Progresului. Să vedem ce ne va rezerva viitorul...

*

Fotografia noastră prezintă lotul «celor cinci puncte din șase posibile.»

În picioare: antrenorul principal Petre MOLDOVEANU, Vasile PETEANU, Aurel MĂNDOIU, Alexandru GEORGESCU, Nicolae NEACSU, Petre MÎNDRU, Alexandru CONSTANTINESCU, Alexandru IONIȚĂ, Adrian CONSTANTINESCU, Nicolae IONIȚĂ, antrenorul secund Florin ȘTIRBEI. Jos: Nicolae OAIĐĂ, Victor MAFTEUȚĂ, Alexandru CIUCU, Viorel MATEIANU (căpitanul echipei), Gheorghe ȘOANGHER, Pavel TARĂLUNGĂ, Emil ANGHIEL Lipsesc din fotografie Liviu COLCERIU și Gheorghe STAIU.

CONSTANTIN: „Sper într-un start mai bun în CUPA CUPELOR”

— Ce zici, Costică, de sorții cu Strasbourg-ul?

— Nu prea darnici. O echipă care bate Nantes în finala Cupei se recomandă de la sine. Și-apoi, R.C. Strasbourg completează, printr-un plus de vigoare, tradiționala finețe tehnică a fotbaliștilor francezi. Strasbourg are un palmares internațional frumos (acel 2—6 cu «naționala» Ungariei îl consider o excepție, și-i dau o explicație: fotbaliștii francezi erau în final de sezon). În sfârșit, știu că în Franța Cupa se bucură de o atenție egală cu cea acordată campionatului. Deci, concluziile se impun de la sine.

— Crezi că e un avantaj faptul că jucați primul meci acolo?

— Urma alege. Dacă te califici, spui că a fost un avantaj. Dacă nu — nu...

— Cum «vezi» echipa în acest sezon?

— Avem mai multă încredere în noi. Se cristalizează, în sfârșit, o formație mai stabilă. Se simte mai multă vigoare. În timpul dintre campionate ne-am pregătit mai ales prin jocuri. Jocul, deși te solicită mai mult, te obosește — paradoxal — mai puțin. Pentru că e... joc. Și eu nu uit că fotbalul e joc.

— Cum e cu eficacitatea?

— Numărul «ocaziilor pierdute» va scădea mereu. Voinea a făcut o demonstrație în acest sens la Iași...

— Se pare că Strasbourgul joacă «beton». Cum intenționați să-l desfaceți?

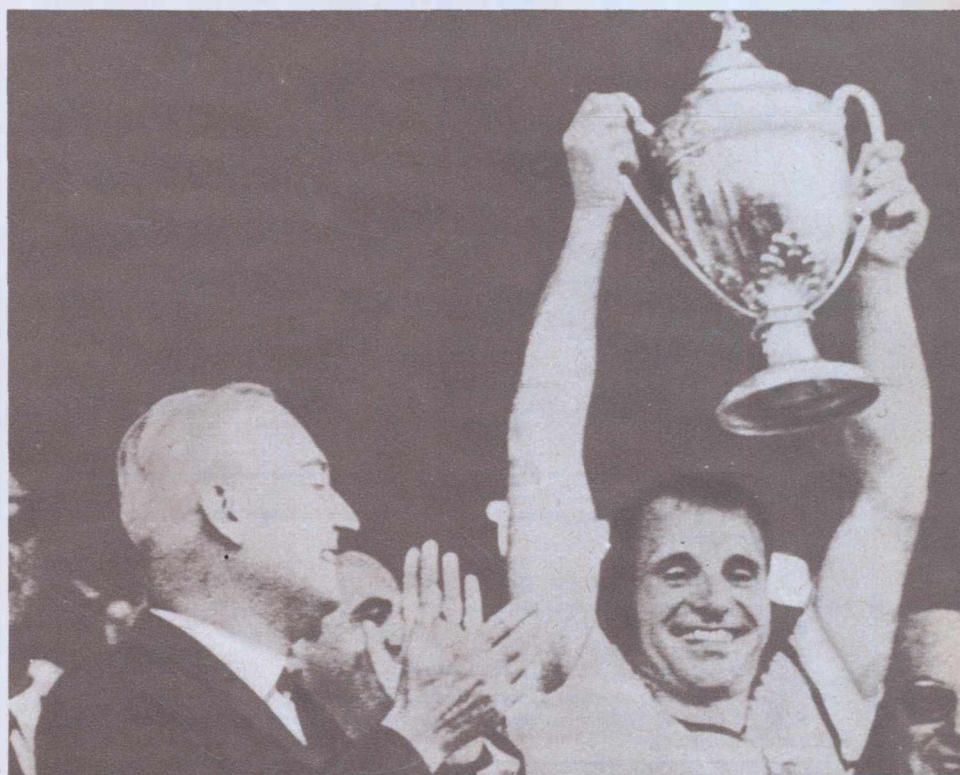
— În materia asta cred că cel mai eficace... ciocan pneumatic este jocul pe extreme. De asemenea, ordonarea atacurilor, cu încercarea de scoatere a apărătorilor adverși din dispozitiv. Atacul în rafale neîntreprinse convine de minune «betonului», care se simte rău numai dacă adversarul poate rupe ritmul.

— Vorbeai de extreme. Ce părere ai de Pantea?

— Nu e o mare extremă, dar are principala calitate după care eu, personal, apreciez un jucător: VREA. Și vrea pentru că îi place.

— Succes, Costică!

— Mulțumesc. Sper într-un start mai bun în Cupa Cupelor. Vreau să ștergem amintirea dublei înfringeri în fața lui Dinamo Zagreb...

În fotografiile: Constantin și Haus (căpitanul echipei Strasbourg) cu trofee care îi vor aduce față în față în Cupa Cupelor...

BAZIL MARIAN despre R. C. STRASBOURG

Iarna trecută, în cadrul turneului R.F. Germană—Olanda—Franța, echipa de tineret a țării noastre a jucat la Strasbourg cu echipa care va lua startul în Cupa Cupelor împreună cu Steaua. Iată părerea lui Basil Marian, antrenor al echipei de tineret, despre jocul echipei franceze:

«Jocul susținut de echipa noastră, la 1 ianuarie a.c., în compania deținătoarei Cupei Franței, a revenit francezilor cu 2—1. Din capul locului trebuie să arăt că Strasbourg, antrenată pe atunci

de Paul Frantz, practica «betonul». Jucând cu libero (Devaux), aplicând riguros marajul individual și bazinele pe contraatac, echipa franceză avea oamenii necesari acestui joc.

Strasbourg are jucători de valoare în toate compartimentele. Fundașii Haus și Sbaiz, «omul de mijloc» Szepaniak, recent laureat al unui «Oscar» francez și înaintașii Farias și Hausser reprezintă baza echipei. Argentinianul Farias (1,80 m) are o tehnică tipic sud-americană și o duritate... europeană. De asemenea, în apărare, francezii contau pe experiența «bătrînului» Kaelbel,

care a jucat în echipa Franței, în cadrul campionatului mondial din Suedia. Hausser este unul dintre cei mai buni înaintași francezi astăzi. El e autorul golului în meciul cu Mexic.

În ianuarie, Strasbourg juca 1—1—4—2—3. De ce subliniez în ianuarie? Știu că nu de mult Paul Frantz a părăsit echipa. De asemenea, «măturătorul» Devaux s-a transferat. În schimb, alsacienii au achiziționat un valoros jucător de mijloc: Ramon Müller (nu Müller de la Barcelona). Nu este exclus ca aceste modificări să afecteze și structura de joc a echipei. E greu de presupus însă că aceste modificări să fie fundamentale. Oricum, trebuie să reținem că, indiferent de sistemul pe care îl aplică, R.C. Strasbourg știe să se apere cu înverșunare și să contraatace (sau să...atace) decisiv...

UN SINGUR GOL

În aceste trei meciuri

1. PETROLUL — C.S.M.S. IAȘI 0—0.
(Constantinescu, «susținut» de Deleanu, respinge atacul lui Mircea Dridea)

2. RAPID — U.T.A. 0—0.
Năsturescu — neutralizat de perechea Mețcaș — Bacoș (în dreapta).

3. PROGRESUL — DINAMO PITEȘTI 1—0.
(Gol? Nu, Țircovnicu (5) a respins de pe linia porții. Urziceanu, K.O., Ciucu și Oaidă (în dreapta) urmăresc atenți faza care nu s-a consumat).

După startul spectaculos al înaintărilor de la Steaua și Jiul în prima etapă (14 goluri la Iași și Petroșani), a venit marea etapă a surprizelor și o revenire la... sterilitate: 13 goluri în cele șase jocuri consumate în duminica etapei a doua. Cel mai neplăcut este, însă, faptul că două din echipele care ne vor reprezenta în cupele europene (Petrolul și Dinamo Pitești) au debutat mult sub valoare. Petrolul n-a izbutit să dea gol în august (Hanovra, Politehnica și C.S.M.S.), iar Dinamo Pitești, după un joc slab în fața noii promovate Progresul, n-a putut concretiza decît o dată, deși a avut numeroase ocazii, în jocul cu Dinamo București. E drept, a început să «crească» la Iași.

Ceea ce lipsește în ultima vreme este șutul de la distanță. E suficient să arătăm că în jocul cu U.T.A. singurul șut de la distanță a fost tras de... Mitroi, care l-a înlocuit pe Codreanu în ultimele minute.

Fotografiile din această pagină, care reprezintă 270 de minute cu un singur gol, sînt un apel la... ȘUTURI. Șuturi puternice, cu curaj și hotărîre! Dacă stăm să ne gîndim, Eusebio însuși a tras numeroase șuturi imprecise, dar a fost în permanentă un PERICOL. Iar apărările, care simt pericolul, se desfac vrînd-nevrînd, facilitînd eficacitatea celor fără o faimă de șuteri. Deci, să șutăm cu hotărîre și curaj din toate pozițiile. La urma urmei, un șut ratat e mai bun decît unul netras din teama de a suta...

S U C C E S

ECHIPEI NAȚIONALE!

Începe sezonul internațional! După cele două jocuri amicale (cu R.D. Germană, în deplasare, la 21 septembrie, și cu Polonia, «acasă», la 16 octombrie) echipa noastră va lua startul în Cupa Europei.

La 2 noiembrie, la București, întâlnim Elveția, după 32 de ani. (Primul joc, în calificările Campionatului mondial din 1934, 2—2, în Elveția). Jocul de start e foarte important pentru tot restul cursei, în care mai sînt angajate Italia și Cipru.

În ciuda faptului că formația lui Foni nu a obținut vreun punct în Anglia, Elveția este o echipă valoroasă. Să nu uităm acel 2—2 cu formația Uniunii Sovietice, în ajunul campionatului, să nu uităm că «echipa cantoanelor» a eliminat Suedia pentru Santiago, să nu uităm, în sfîrșit, că în Anglia, Elveția a condus Spania, pierzînd la limită.

Apoi, spre sfîrșitul lunii noiembrie, va avea loc, în Italia, meciul cu Squadra azzurra. Deși eliminată lamentabil în Anglia, echipa Italiei nu are nici pe departe valoarea acestei veri. Să nu uităm, de asemenea, că italienii au o valoare infinit mai mare «acasă». Această echipă a Italiei, care a fost învinsă cu 1—0 de formația R.P.D. Coreene, învinsese acasă, înainte

de campionat, rînd pe rînd, Bulgaria cu 6—1, Argentina cu 3—0 și Mexicul cu 5—0. Amintim aceste rezultate pentru a nu cădea în greșeala de a aprecia forța de joc a Italiei după slaba «campanie engleză».

Meciul cu Italia este piatra de încercare a echipei noastre naționale. Avem în față un adversar puternic, hotărît să-și recîștige suporterii și de aceea, în acest meci, trebuie să dăm totul. Meciul cu Italia trebuie să confirme acumulările valorice realizate în sezonul trecut, împotriva unor fruntași ai fotbalului mondial (R.F. Germană, Portugalia, Uruguay, Ungaria).

Urăm succes echipei noastre naționale în sezonul care începe! Acum un an, la Milano, marele Inter a luptat din greu pentru a obține calificarea în fața fostei noastre campioane, Dinamo. Să sperăm că jucătorii noștri vor lupta cu aceiași hotărîre. Italia este o echipă de clasă, un adversar deosebit de dificil, dar un rezultat de răsunet ne-ar putea aduce o consacrare pe care iubitorii fotbalului nostru o așteaptă de foarte multă vreme.

SPORT

Două nocturne

Primul cuplaj bucureștean, împărțit, de fapt, în două nocturne, a oferit, protocolar, cite un punct celor patru echipe. Elementul surpriză nu a fost atît punctul obținut de Progresul, cît «betonul» aplicat de Dinamo. Nunweiler III «măturător», marcaj individual sever, abandonarea mijlocului terenului și contraatacul — acestea au fost armele aruncate în luptă de echipa dinamovistă. Oricum, a fost ceva nou și, dintr-un anumit punct de vedere, binevenit: Steaua a avut prilejul de a juca împotriva unei așezări cu care se va întîlni, probabil, în jocurile cu Strasbourg.

Revenind la jocul dinamoviștilor, concluziile sînt premature. Poate, însă, că pentru marcarea lui Voinea nu trebuia recurs chiar la Ghergheli, care, în echipa lui Dinamo, e mai curînd un... Suarez decît un Bedin. În sfîrșit, capacitatea ofensivă a echipei are nevoie de randamentul total al lui Pircălab. Fără «oameni de bătaie» în față, rezultatele nu pot fi strălucite...

1. STEAUA—DINAMO BUCUREȘTI 1—1. Aglomerare la poarta lui Haidu.

2. RAPID—PROGRESUL 1—1. Motroc rezolvă o situație periculoasă la poarta nesigură a lui Răducanu.

Principala preocupare INSIGNA DE POLISPORTIV

Mai întâi îi vom trece în revistă performanțele. Grupa sportivă a spitalului **Prof. dr. Victor Babeș** este câștigătoarea campionatului raional de șah, ediția 1966. Un succes venit să se adauge bunelor rezultate obținute de jucătorii de tenis de masă — băieți și fete — ai grupei care, anul trecut, s-au clasat pe primul loc în campionatul raional. În urma acestui adevărat tur de forță al sportivilor de la spitalul Prof. dr. Victor Babeș, fetele au obținut dreptul de a-și continua activitatea competițională în cadrul campionatului categoriei I oraș... La capitolul performanțe am mai putea trece și alte rezultate cu care respectiva grupă sportivă se mândrește. Ne oprim însă aici, dedicând rîndurile care urmează preocupărilor actuale ale sportivilor care formează harnicul colectiv al acestui spital.

În momentul de față principala preocupare a celor despre care vorbim este trecerea normelor pentru cucerirea Insignei de polisportiv. Asociația sportivă «Sănătatea» a declarat deschisă, încă din anul 1962, o întrecere permanentă între grupele sale sportive (48 la număr). Acum doi ani, ca și anul trecut de altfel, grupa sportivă a spitalului Prof. dr. Victor Babeș a obținut în întrecere un punctaj bun, dar insuficient

Înainte de începerea exercițiilor la proba «gimnastica de învioreare».

Seria a doua: Finiș în proba de viteză.

Dr. I. Turcu, responsabilul grupei sportive, notează valoarea aruncărilor. Greutatea va porni acum din mîna asistentei medicale Lucica Constantinescu.

pentru a putea fi declarată câștigătoare. Motivul? Activitate nesatisfăcătoare la capitolul purtători ai insignei.

Începînd din primăvară, 30 de fete și băieți au declanșat «bătălia normelor», iar în prezent alți 30 de sportivi și sportive au luat startul în această importantă acțiune a grupei. Asistentele medicale Lucica Constantinescu, Constanța Ursu, Gabi Turceanu, Jeni Cațico, sora medicală Alexandrina Danciu sînt doar o parte dintre ultimele pretendente la mult rîvnita insignă. Dr. Ion Turcu, responsabilul grupei sportive, sprijinit de directorul spitalului, dr. Călin Butoianu (component al echipei campioane raionale de șah), de sora Elena Alexandru, asistenta Georgeta Marcu și dr. Dumitru Constandache, a întocmit un plan de acțiune prin care, pînă la sfîrșitul acestui an, la spitalul Prof. dr. Victor Babeș vor fi 60 de purtători ai Insignei de polisportiv.

Stînd de vorbă cu directorul spitalului, dr. Călin Butoianu, acesta s-a arătat deosebit de entuziasmat de rezultatele practice ale activității sportive a colaboratorilor săi. «Prin specificul ei — ne spunea dr. Călin Butoianu — **specialitatea noastră impune o muncă în mediu infecțios. Sportul, pe care-l practicăm cu plăcere, vine să ne primească aerul alveolar, să ne învieze și să ne împropăteze forțele pentru muncă. În plus, în activitatea desfășurată la patul bolnavilor, în laboratoare, în camerele de reanimare, la centrul de transfuzie sînt folosite cu prioritate anumite grupe musculare care provoacă acumularea unor substanțe toxice și crearea unei redori articulare în grupele musculare și articulare nefolosite. Din acest punct de vedere, gimnastica de învioreare, ca și practicarea anumitor sporturi ca voleiul, tenisul de masă, atletismul, handbalul și altele sînt deosebit de utile. În ceea ce privește sporturile și exercițiile impuse pentru trecerea normelor Insignei de polisportiv, acestea reprezintă o îmbinare cît se poate de fericită pentru menținerea sănătății și dezvoltarea continuă a capacității noastre de muncă.»**

Declarația făcută de dr. Călin Butoianu, directorul spitalului, ne-a întărit convingerea că la unitatea pe care am vizitat-o vom întîlni la sfîrșitul anului, fără nici un fel de dubiu, cel puțin 60 de noi purtători ai Insignei de polisportiv.

O expoziție și un trofeu

Fotbalistul

Iubesc foarte mult sportul, cu toate disciplinele sale. Dintre ele o prefer, însă, pe aceea care poartă numele de fotbal.

Îmi iubesc sculpturile mele, dar cel mai mult țin la aceea pe care am numit-o Fotbalistul.

În speranța că ne vom număra și noi printre cei 16 finaliști ai viitoarei ediții a campionatului mondial de fotbal, ofer această statuie — Fotbalistul — celui mai tehnic jucător din campionatul categoriei A 1966/1967, în curs de desfășurare.

CONSTANTIN IORDACHE
— sculptor —

P.S. Redacția revistei noastre, căreia Constantin Iordache i-a lăsat în custodie trofeul, va desemna o comisie alcătuită din specialiști care să hotărască sportivul căruia să-i fie înmănat **Fotbalistul** la finele campionatului.

...Vernisajul unei expoziții...

Tematica? Din lumea sportului!

Autorul? Sculptorul Constantin Iordache.

...Exprimări din lumea sportului în gips, în ceramică, în bronz...

...Sute de vizitatori, bărbați și femei, tineri și vîrstnici, muncitori și intelectuali, sportivi și... nesportivi se perindă zile în șir prin fața exponatelor care prind, parcă, viață în fața privirilor lor admirative...

...Zeci și zeci de autografe în «cartea de impresii». Reținem cîteva cu... tematică sportivă: medaliații olimpici Iolanda Balaș, Mihaela Peneș și Ion Tripșa, campionul mondial Virgil Atanasiu, antrenorul Constantin Teacă, fostul internațional de rugby Ascanio Damian, rectorul Institutului de arhitectură Ion Mincu. Cu toții îl felicită pe Constantin Iordache pentru meritul său: **propagandă pentru sport prin sculptură...**

Sculptorul Constantin Iordache — din nou «cap de afiș» al artei plastice românești

cu tematică sportivă. **Din nou** și pentru că de ani de zile continuă să stăruie cu atîta dragoste pentru sport, dragoste pe care nu a părăsit-o după ce și-a atîrnat în cui pantofii de atletism, ghețele cu crampoane și mănușile de box.

Fostului performer sportiv — Constantin Iordache — nu-i pot fi contestate realele performanțe în sculptura sa sportivă, obținute într-o... alergare cam de unul singur pe «pista» acestei inspirații. Pasiune și talent...

În încheiere, adresăm felicitările noastre, care au fost omise în «cartea de impresii», și clubului sportiv Dinamo București — gazda expoziției de sculptură sportivă — ediția 1966.

HORIA CRISTEA

În fotografie, sculptorul Constantin Iordache își pregătește sportivii săi de gips, de ceramică și de bronz pentru... paradă.

MAGAZIN *Sportiv*

OLIMPIA ȘI MEXICO LA MAREA SĂRBĂTOARE

Înainte a celei de a XIX-a Olimpiade moderne

«Ascultați cetățeni! Se apropie iarăși sărbătoarea lui Zeus. Certurile voastre să contenească, armele să tacă. Liberi să se-ndrepte pelerinii pe toate căile de pe uscat și de pe apă spre Olimpia, lăcașul primitor al lui Zeus!»
Așa grăia, la fiecare 4 ani, crainicul clin, cutreerind ținuturile antice Grecii — din Arcadia pînă-n Tesalia și din Atica pînă-n Elida.

La auzul acestei vești, din toate colțurile patriei lor și din îndepărtatele colonii grecești din Asia, Africa, Sicilia și Gallia se revărsau mii de oameni, feluriti ca vestiminte și dialecte, dar însuflețiti de aceeași dorință: să ia parte la marea sărbătoare olimpică, la care, între ceremonii sacre și petreceri laice, jocurile sportive constituiau pentru toată lumea punctul central de atracție.

Bucurându-se de mare popularitate, întrecerile sportive reprezentau cel mai bun prilej de cunoaștere reciprocă pentru vizitatorii Olimpiei, oferind în același timp largi posibilități de strângere și întărire a legăturilor prietenești dintre diversele cetăți.

Așa era acum aproximativ 3 000 de ani și se pare că la fel se petrec lucrurile și în zilele noastre, cu toate că multă, foarte multă vreme, pămîntul și uitarea s-au așternut peste lăcașul lui Zeus și peste mărețele monumente culturale și sportive ale Olimpiei antice.

Descoperită de arheologi abia în anul 1768, vechea cetate a sporturilor — Olimpia — ne-a permis să pătrundem în tainele vieții sociale (și sportive) ale vechilor greci și să înțelegem astfel febrilitatea și entuziasmul lor din ajunul marilor serbări și întreceri olimpice.

Se obișnuiește a se considera ca dată de debut a olimpiadelor antice anul 776 î.e.n., dar fără îndoială că ele sint de dată mult mai veche, pierzindu-se în negura vremurilor și în legenda după care aceste jocuri ar fi fost instituite de către eroul mitologic, pămînteanul Hercule, în cinstea divinului său tată, Zeus.

Anul 776 î.e.n. este adoptat în mod convențional pentru a marca începutul olimpiadelor, intrucît el reprezintă prima dată certă, dovedită cu documente scrise.

Într-adevăr, în acel an, urmînd un îndemn mai vechi al legislatorului spartan Lycurg, grecii își organizaseră jocurile pe baza unor reguli scrise, stabilind totodată imuabilul interval de 4 ani, împreună cu hotărîrea ca, de acum încolo, numele învingătorilor olimpici să fie menționat și consemnat în analele cetății.

Aceste reguli au fost respectate cu sfințenie vreme de multe secole, iar ritmul consecvent al intervalului strict de 4 ani dintre olimpiade a facilitat ținerea unui calendar exact al evenimentelor, constituind un mijloc de numărare anii la diferitele popoare ale Greciei.

Lista învingătorilor olimpici l-a inspirat pe ilustratul poet Pindar (sec. VI î.e.n.) să compună ode în cinstea atleților laureați. Aceste admirabile poezii, cuprinse în culegera sa denumită «Epinicia», s-au păstrat pînă în zilele noastre.

Îată, de pildă, cum îmbina Pindar, în citeva versuri, forța atletică cu forța poetică:

«Omul e copilul zilei trecătoare,
Chipul împlinit al umbrei visătoare;
Dintr-un snop de raze smulse de la zei
Viața-și făurește strălucirea ei.»

Dar îată că din nou se apropie sorocul unei olimpiade și nu e timp de poezie, ci de pregătiri practice.

Porticul de intrare la terenul «Gymnasion» străjuit de coloane.

Un paralelism, la proporțiile corespunzătoare, între cetatea olimpică a antichității și cetatea olimpică modernă, cea a anului 1968 era noastră, de la Mexico-City ar vădi unele asemănări care exprimă, în fond, același efort comun și aceeași grijă de a face totul pentru ca marile întreceri să se desfășoare într-un cadru cât mai potrivit și în spiritul ideii de înțelegere colectivă și de pace.

Să ne oprim, așa dar, o clipe la orașul olimpic din vremea lui Lycurg și Pindar și să vedem cum și l-au pregătit grecii pentru a face din el simbolul concordiei și al întrecerilor cinste și pașnice.

Săpăturile care au început la Olimpia în secolul trecut și care continuă și în anii noștri au scos la iveală cea mai mare parte din templele, amfiteatrele, stadioanele, terenurile și instalațiile folosite de lumea sportivă grecească pentru jocurile ei, denumite mai tirziu olimpiice.

Astfel, s-a dat de urma faimosului «Templu al zeului zeilor», în care se afla cîndva celebra statuie a lui Zeus Olimpicul, făcută de sculptorul Phidias din aur și fildeș și considerată ca fiind una din cele șapte minuni ale lumii.

(Va urma)

V. VORNICEANU

UN «TRIO» SPORTIV 100%

Tatăl este binecunoscut tuturor iubitorilor de fotbal: maestrul sportului Mircea Dridea.

Mama este la fel de cunoscută iubitorilor de atletism: Mihaela Popescu-Dridea, 1,62 m la săritura în înălțime înainte de a fi venit ...Dana.

În sfîrșit, micuța Dana, nelipsită de pe gazonul stadionului din Ploiești, în zilele de antrenament ale Petro-lului.

Un «trio» sportiv 100%...

SUPORTERI NECONSOLAȚI

Delir în sectorul vest-german al tribunelor stadionului Wembley! Cînd totul părea pierdut pentru echipa lui Seeler, a venit golul lui Weber, 2—2, și finala campionatului mondial de fotbal dintre Anglia și R.F. Germană s-a prelungit. Dar bucuria și speranțele galeriei germane (în fotografie) au fost spulberate de cele două goluri ale englezului Hurst care, pentru prima dată în istoria fotbalului, au adus Cupa Jules Rimet echipei Angliei.

OPTIMISTUL

Desen de OCTAVIAN COVACI

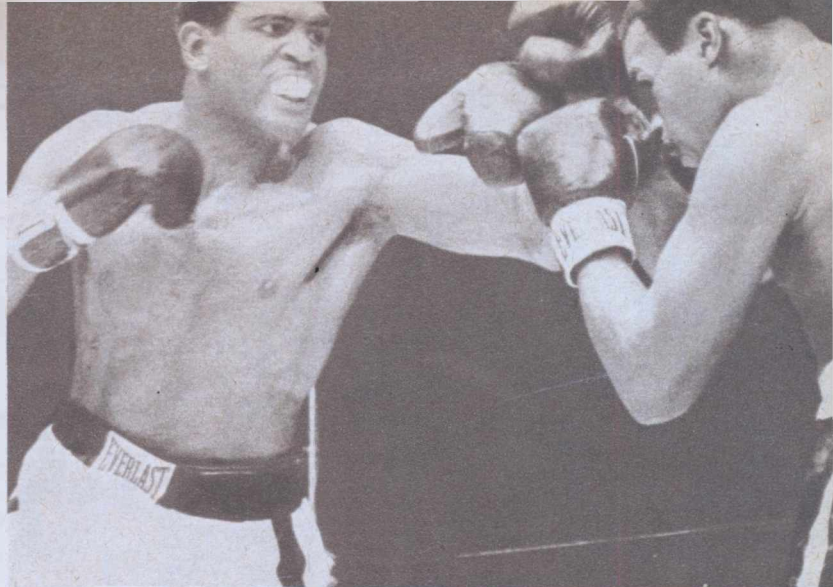

DUPĂ 52 DE ANI...

Acest om în vîrstă care se interesează de bolidul lui Graham Hill, învingătorul din 1965 al marelui curs de viteză de la Indianapolis — proba automobilistică cea mai dificilă din lume — este René Thomas (82 de ani), unicul francez care a reușit să iasă victorios în această drăcească întrecere. Evenimentul a avut loc în anul 1914, cînd a condus un Delage de 8 cilindri.

De reținut că René Thomas are permis de conducere din 1903 și a participat de 4 ori la cursa de la Indianapolis (1914, 1919, 1920 și 1921).

CAMPIONUL MONDIAL... OFICIAL

Cassius Clay, campionul mondial neoficial al boxerilor de categorie grea, continuă să-și învingă adversarii și să perfecțeze alte meciuri pentru... titlul mondial. În același timp, deținătorul oficial al centurii de campion, Ernest Terrell, boxer negru din statul Illinois (S.U.A.) își apără cu succes titlul recunoscut de W.B.A. În ultima sa partidă, din care vă redăm o fază, Terrell (stînga) l-a învins la puncte după 15 reprize pe un alt pretendent la titlul mondial, Doug Jones, din New York.

Pe cînd însă un meci Terrell — Clay, care să stabilească în sfîrșit pe adevăratul campion?

DE PRETUTINDENI

Matthews și fotbalul

Stanley Matthews, celebrul internațional de fotbal englez care a suferit nu de mult un accident de automobil, este în prezent complet stabilizat. După ce a părăsit spitalul, Matthews nu s-a dus încă acasă, la Blackpool. El — îndreptat imediat spre itoke, unde deține funcția de director tehnic al echipei locale. Abia după ce a avut o întrevedere de două ore cu antrenorul echipei, Matthews s-a grăbit spre casă, pentru a-și revedea soția și fiul.

K.O. conjugal

Floyd Patterson a plătit un scump tribut pasiunii sale pentru fotbal, campion mondial a trebuit să plece în Mexic pentru a răspunde stfel acțiunii de divorț înaintată de soția sa, Sonia. La 8 iulie, aceasta a divorțat de soțul său, invocînd mo-

tivul că el nu a acceptat să renunțe la activitatea competițională. După cum se știe, în cursul lunii septembrie, Patterson va boxa la Londra în compania englezului Cooper.

Se poate spune că Patterson a fost făcut K.O. înainte de meci de... fosta sa soție.

—Fotbalul este viața mea!

Feola, cel mai criticat antrenor după ultima ediție a campionatelor mondiale de fotbal, s-a întors în Brazilia. El nu a fost admonestată de nimeni, fiind întimpinat la aeroport de un grup restrîns de prieteni foarte intimi. Feola nu a făcut ziaristilor nici o declarație în ceea ce privește viitoarea sa activitate. El le-a spus doar atât: «Fotbalul este viața mea!».

Fără comentarii.

Consiliul F.I.S. trece la măsuri

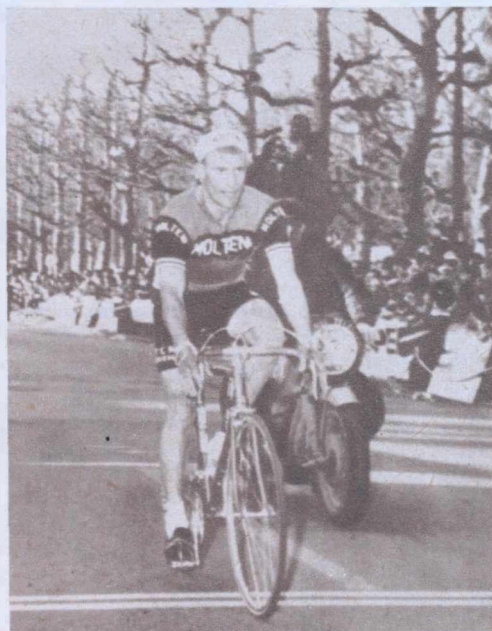
Într-o ședință extraordinară care a avut loc la Portillo,

consiliul Federației internaționale de schi a hotărît că orice schior care va purta tricouri cu embleme sau insigne ale fabricilor de schi sau alte reclame de produse alimentare va fi suspendat imediat. Indiferent de locul pe care-l va ocupa la campionatul mondial, schiorul căzut în culpă va fi descalificat.

Un recordman al Africii

Tînărul marocan Lahsen Akka (23 de ani, 75 kg și 1,90 m înălțime), student la Universitatea de stat din Oregon (S.U.A.), a reușit să ocupe locul doi la campionatele universitare ale Statelor Unite, în proba de aruncare a greutății. Menționăm că primul loc a fost cucerit de consacratul atlet american Steinhauer.

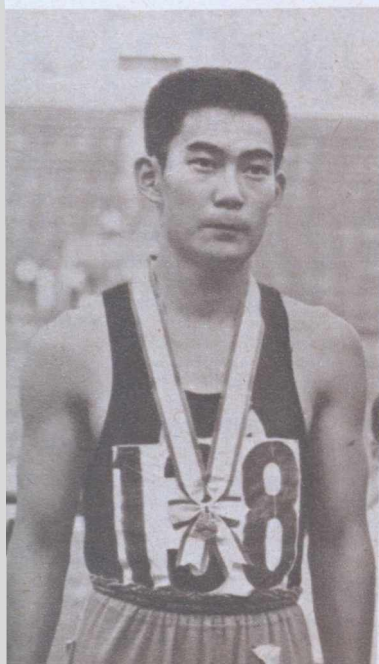
La acest concurs universitar Lahsen a reușit să bată vechiul său record african (17,93 m) aruncînd greutatea la 18,30 m.

CÎND DOI SE CEARTĂ...

Pe circuitul de la Nurburgring, din împrejurimile orașului Koln, s-a desfășurat campionatul mondial de fond al cicliștilor profesioniști. Marii favoriți ai întrecerii erau renumiții rutieri francezi Jacques Anquetil și Raymond Poulidor. Aștia, însă, s-au... pîndit reciproc facilitînd un final de cursă de-a dreptul surprinzător: învingător ciclistul vest-german RUDY ALTIG (în fotografie).

Cum s-ar spune, cînd doi se ceartă... Altig câștigă.

MAI ÎN GLUMĂ, MAI ÎN SERIOS

„Dicționar” fotbalistic

Aruncarea de la tușă: Henț... regulamentul.

Bară: Portar care stă de... lemn.

Corner: Unul care dă... din colț în colț.

Fanioane: Fluierele arbitrilor de tușă.

Penalti: Motiv de ratare de la... 11 m.

Tușă: Veche cunoștință a celor suspendați.

TITI GHEORGHIU — Vaslui

LA ORIZONT MEXICUL

Tînărul atlet din fotografie se numește Kiyoshi Asai. El este una din speranțele sportului japonez pentru Jocurile Olimpice care vor avea loc peste doi ani în Mexic. Alergător pe distanțe scurte, Kiyoshi Asai se pregătește în special pentru cursa de 100 m plat.

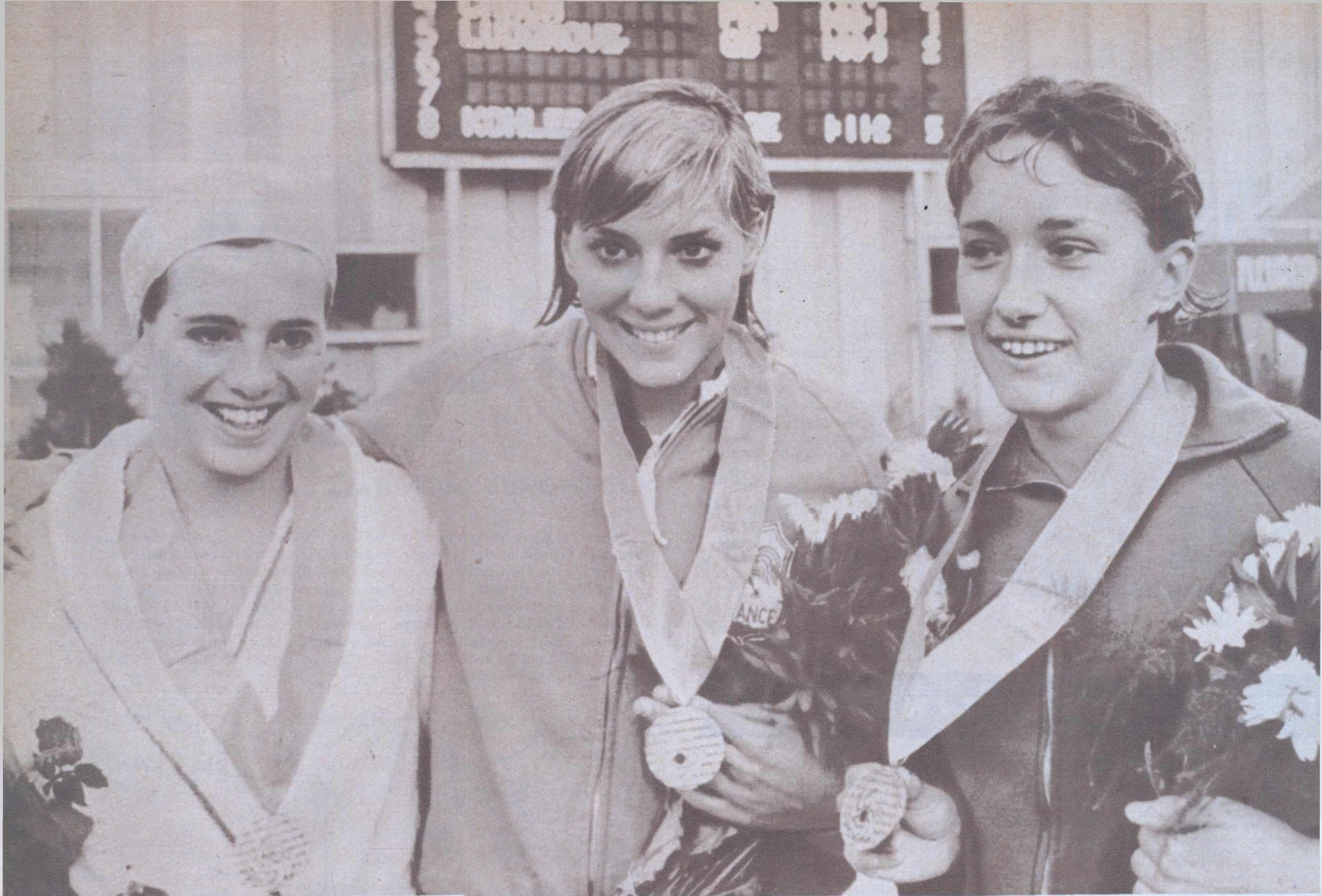
Oare la J.O. din Mexic campionul olimpic la «tușă» va fi un atlet japonez? Ar fi pentru prima dată în istoria probei.

„VÎNĂTORII” DE AUTOGRAFE

Scrimarul francez Jean-Claude Magnan, fost campion mondial la floretă, este un bun prieten al copiilor. La fiecare concurs el este asaltat de mici vinători de autografe, pe care nu-i refuză nici o dată.

Iată-l pe cunoscutul scrimar francez în mijlocul micilor dar numeroșilor săi admiratori.

Pentru prima oară o româncă pe podiumul de premiere al unui campionat european de natație. **CRISTINA BALABAN** (în dreapta), alături de câștigătoarea probei, **Christine Caron** (în centru) și **Linda Ludgrove** (în stînga), zîmbește fericită fotoreporterilor.

LA UTRECHT

natația europeană a cucerit cea mai prețioasă medalie

Întrecerile unui campionat european de natație au o frumusețe aparte pe care — dacă nu iubești acest sport — nu o poți gusta din plin. Nimeni nu contestă spectaculozitatea fotbalului, a hocheiului sau a baschetului. Sînt unii însă care pentru o alergare de 1 500 de metri pe pista atletică, un meci de tenis între două rachete celebre sau o cursă ciclistă pe velodrom sînt gata să-și dea și ultimul ban din buzunar. Încercați însă să înțelegeți și frumoasa dispută sportivă în apă a acestor splendizi atleți cu trupuri parcă sculptate în bronz, în care singurul cuvînt îl are **CRONOMETRUL**. El cere individului forță, suplețe, îndeminare, mult curaj și o voință de fier, atribute fără de care drumul spre gloria sportivă este de neaparcurs.

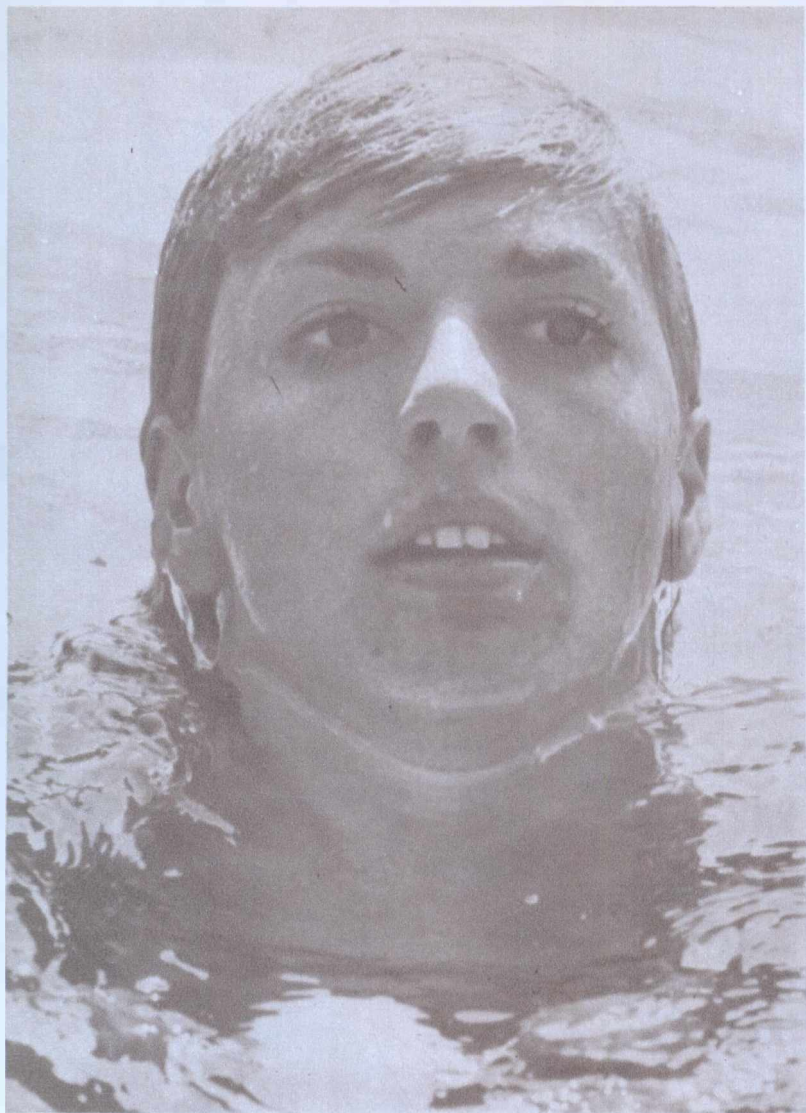
Am urmărit timp de opt zile în

FRANK WIEGAND — eroul de la Utrecht, care a colecționat 3 medallii de aur și două de argint. Iată-l după fantastica sa cursă de 400 m liber unde a stabilit un nou record mondial (4:11,1) pentru care s-a pregătit timp de 11 ani.

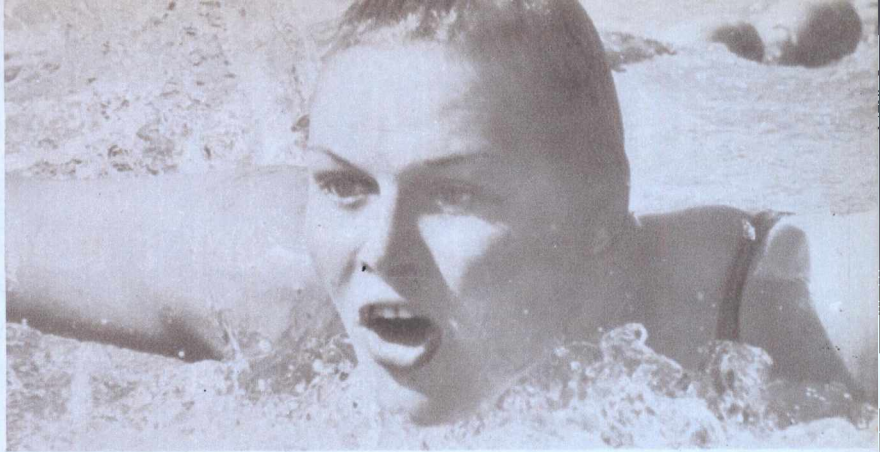
frumosul oraș olandez de pe malurile Rinului această pasionantă competiție continentală, cînd sub o ploaie rece de toamnă, cînd sub razele unui soare torid, în sunetele asurzitoare de trompetă ale localnicilor, trădînd un temperament neînchipuit de viu. Și am trăit alături de cei peste 750 de sportivi, veniți din 26 de țări, mari satisfacții împreunate cu drame firești unei competiții sportive care nu va putea fi uitată curînd...

NATAȚIA EUROPEANĂ A ÎMBĂTRINIT?

Îmi amintesc o convorbire avută înainte de startul întrecerilor cu Lucien Zins, antrenorul înotătorilor francezi. Impresionat peste măsură de recordurile mondiale stabilite la Lincoln de Don Schollander, John Nelson sau Pokoy Watson, Zins îmi declara că la Utrecht vor fi cîteva recorduri, unele rezultate de bună valoare, dar, oricum, departe de «cronometrele» sportivilor de peste ocean. «Natația europeană a îmbătrinit — spunea Zins — și cele ci-

KIKI CARON a reprezentat cu cinste «cocoșul galic» la aceste întreceri câștigând prima ei medalie de aur într-o mare competiție.

2:40,8? Acum pot participa și în cursele de bras ale băieților exprimă parcă în imaginea aceasta noua recordmană a lumii, **GALINA PROZUMENSCICOVA**.

ADA KOK: «Pentru mine singurul adversar este cronometrul...»

teva celebrități pe care le posedă nu îi sint suficiente pentru a se angaja într-o întrecere directă cu o selecționată, de pildă, a S.U.A.»

L-am căutat pe antrenorul francez după primele finale. Scoțianul McGregor, un viitor arhitect care între serii și semifinale se distra cu... probleme de algebră, a ratat pentru numai 8 zecimi de secundă un nou record al lumii, iar Alain Gottvalles (retras din activitatea competițională) poate mulțumi din plin starterului olandez că la ora asta numele său se mai află pe tabelă. Citeva minute mai târziu, mi-puta elevă din Leipzig, Martina Grunert (1,61 m — 17 ani), a preluat titlul de cea mai bună sprinteră a Europei cu un nou record: 61,2. Avea s-o completeze cu brio colegul ei de echipă Frank Wiegand, care cu acel 4:47,9 obținut la 400 m mixt, a spulberat pur și simplu recordul continental.

Dar Zins era de negăsit, iar în zilele următoare a fost mult prea ocupat cu elevii săi. L-am zărit totuși în ultima seară, după ce imnul învingătorilor, compus de olandezul Mas Bakker, a răsunat pentru ultima oară la Den Hommel. Trăsesem o linie după cele 18 probe desfășurate și totalizaserăm: două recorduri mondiale (Galina Prozumenscicova 2:40,8 la 200 m bras și Frank Wiegand 4:11,1 la 400 m liber), 9 recorduri europene: Martina Grunert 61,2—100 m liber, Frank Wiegand 4:47,9—400 m mixt, ștafeta U.R.S.S. 8:00,2—4×200 m liber, Valentin Kuzmin 2:10,2—200 m fluture, ștafeta Olandei 4:36,4—4×100 m mixt; ștafeta R.D. Germane 3:36,8 la 4×100 m liber (m),

ștafeta U.R.S.S. 4:11,3—4×100 m liber (f), Semen Beliz-Gojman 16:58,5 la 1500 m liber și Betty Heukels 5:25,0—400 m mixt și nu mai puțin de 98 de recorduri naționale, cifră care o depășește cu mult pe cea realizată în 1964 la Tokio. Bună recoltă! Mai ales că 8 dintre câștigătorii de la Utrecht ar fi putut realiza aceeași performanță și la Lincoln... Ce părere mai ai de Zins? Sint oare atit de bătrâni acești campioni ai Europei?...

CRISTINA BALABAN A DESCHIS PIRTIA INOTĂTORILOR ROMÂNI

Nu puțini au fost cei care aflați la masa presei în după-amiaza zilei de 23 August au rămas surprinși cînd pe podiumul de premiere la proba de 100 m spate au văzut și o româncă. În domeniul natației, România era cunoscută pînă la acea oră doar prin echipa sa de polo. Despre inotători se știa prea puțin. Iată însă că astăzi ne putem socoti printre cele 11 țări care s-au înapoiat de la Utrecht cu cel puțin o medalie; deci, înaintea Italiei, Cehoslovaciei, Poloniei, Belgiei, Bulgariei, Norvegiei, Iugoslaviei și Elveției, țări în care inotătorii au posibilități mai mari de pregătire în timpul iernii. A fost o întâmplare? Nicidecum. Departe de noi gîndul că în natația românească problemele majore legate de baza materială și de metodele de pregătire au fost rezolvate în așa fel ca țara noastră să atingă un nivel superior pe plan european. Dar, cea mai bună reprezentantă a sa, Cristina Balaban (19 ani—1,65 m—58 kg) s-a pregătît

foarte bine pentru această competiție materializînd într-o performanță mai mult decît promițătoare tot ce a acumulat de-a lîngul întregului sezon. În plus, ea a concurat degajată, cu multă siguranță și o mare ambiție, reușind ca pînă la urmă să urce pe podium.

Ar fi putut realiza ea mai mult? Sint multi cei care mi-au pus această întrebare în ultimele zile și se cuvîne desigur să dau un răspuns. Cristina a mers atit în serii (1:09,6) cit și în finală (1:09,7) la maximum posibilităților actuale și nu putea spera mai mult în fața Christinei Caron sau Lindei Ludgrove, care au «mers» timpuri de valoare mondială. Pentru următorii doi ani antrenorul ei prof. R. Drăgușanu, i-a prevăzut timpuri în jurul a 1:07,5—1:08,0, și, în aceste condiții, șansele ei la J.O. din Mexic vor crește considerabil. Cu atit mai mult cu cit sportivele de peste ocean nu anunță vreun alt talent deosebit (cel mai bun timp al anului aparține tot lui Ferguson cu 1:10,1), iar tatăl Lindei Ludgrove, care este în același timp și antrenorul ei, mi-a declarat că fiica sa va părăsi complet arena competițională, dedicîndu-se meseriei de cosmeticiană pentru... ciini, pe care o practică de doi ani.

CUM AM AJUNS CAMPION ?

La această întrebare am primit mai multe răspunsuri interesante din partea celor care au plecat cu «aur» de la Utrecht:

FRANK WIEGAND: Nu este suficient ca la antrenament să înghiți mii

de kilometri. Principalul este ca în cadrul repetărilor pe 50 m sau 100 m să-ți formezi un ritm automat de la care să nu te poți abate niciodată, indiferent de ce face adversarul de pe culoarul vecin.

GALINA PROZUMENSCIKOVA: La clubul de inot din Sevastopol am doi colegi care au îndrăgît la fel de mult brasul. Am copilărit cu ei și întotdeauna am avut ambiția să-i întrec. Cred că acum nu voi mai avea nici o problemă...

BOBBY MCGREGOR: Dorința de a-mi lua într-o zi revansa asupra lui Schollander mi-a întărit moralul și m-a ajutat să trec cu ușurință peste nenumăratele sacrificii făcute de dragul natației. Păcat că J.O. de la Mexico nu sint luna viitoare!

ADA KOK: În ziua finalei am primit peste 2000 de telegrame de incurajare de la Amsterdam. Puteam oare să nu îndreptătesc speranțele celor care așteptau de la mine victoria? Am plecat din start cu gîndul să nu privesc nici un moment în dreapta sau în stînga și să lupt pînă la ultima suflare.

***

Natația europeană, care a trăit la Utrecht, poate cele mai frumoase clipe din istoria ei, are în sfîrșit și celebrități la nivelul supercampionilor de peste ocean sau tocmai de la antipod. Și gîndindu-mă la scepticismul lui Lucien Zins, nu pot să nu regret că asemenea întreceri le putem urmări doar o dată la patru ani...

ADRIAN VASILIU

CRISTINA BALABAN:

„Utrecht-ul a fost sper o etapă...”

Imediat după întoarcerea din Olanda, unde a obținut o frumoasă medalie de bronz, Cristina Balaban, o adevărată campioană a efortului solitar, a reluat antrenamentele în stilul ei personal, stilul lucrului peste normă, care este, totodată, stilul mării performanțe.

Foto: P. ROMOȘAN

SPORT